

De kat in de kelder !

Een lichtjes absurde klucht van Pol Anrys

OPGELET !

“De kat in de kelder” wordt in eigen beheer, en dus **niet** door een toneeluitgeverij uitgegeven. Wie “De kat in de kelder” wil opvoeren, neemt dus eerst contact op met de auteur. Voor het beheer van al zijn auteursrechten is de auteur aangesloten bij SABAM. Dat betekent dat de geijkte SABAM-procedure moet gevolgd worden

Stappenplan om “De kat in de kelder” op te voeren:

▪ Stap 1

Contacteer de auteur: Pol Anrys, E. Carleerlaan 6, 3012 Wilsele
Mobiel: 0032 478384693
Mail: pol.anrys@skynet.be of pol.anrys@breakaleg.be
Website: WWW.BREAKALEG.BE

▪ Stap 2

De auteur stuurt je via e-mail de tekst van het stuk, een “toestemming tot kopiëren” en een “toestemming tot opvoeren”. Je hebt de persoonlijke toestemming van de auteur. De repetities kunnen beginnen.

▪ Stap 3

Je vult het formulier “toestemming tot opvoeren” verder aan (*aantal opvoeringen, plaats van de opvoeringen, ...*) en stuurt een copie terug naar de auteur. De opvoeringen kunnen bijna doorgaan, maar ...

▪ Stap 4

... de definitieve en rechtsgeldige toestemming krijg je van SABAM, na het tijdig indienen van de ‘aanvraag tot toelating theater en dans’. Meer informatie hierover bij www.sabam.be (ga naar ‘ik ben gebruiker’, dan ‘podiumkunsten’ en tenslotte ‘aangifte’).

Veel plezier met “De kat in de kelder” !

Titel:

De inspiratie voor de titel heb ik gehaald bij onderstaand oud Vlaams/Nederlands gezegde:

“De kat in den kelder metselen”: ‘Hy heeft de kat in de kelder gemeestert. Dit zegt men van een lapzalver, die een wonde of zweer boven toe heelt, terwijl het quaad onder in eet en verkankert’ (Tuinman I, 313; vgl. ook II, 9); Harreb. I, 385; Van Eijk II, 44; Ndl. Wdb. VII, 1791: De kat in den kelder metselen, de uitbarsting verhinderen, maar 't kwaad laten bestaan; De Telegraaf, 9 Jan. 1915 (avondbl.) p. 7 k. 6: Maar het is de vraag of men naar deze maatregelen grijpend niet ‘de kat in den kelder metselt’. Bij Schuermans, Bijv. 150: de kat in den kelder vermaken of sluiten, enfermer le loup dans la bergerie; De Bo, 498: de katte in den kelder kweeken, iemand in eene plaats laten waar hij veel kwaad kan doen.

Personages:

- **Felix De Cat** (Pa): Felix is het gezinshoofd van de familie De Cat. Hij is een beroepsdopper die leeft van kleine criminaliteit zoals zakkenrollen, inbraken enz. Hij zwaait eerder autoritair de plak over zijn gezin
- **Sylvia Dhondt** (Ma): Sylvia is de trouwe echtgenote van Felix die hij onvoorwaardelijk volgt in alles wat hij onderneemt. Haar hoofdbezigheid is het huishouden en vooral het zorgen voor haar dementerende grotendeels bedlegerige schoonmoeder.
- **Ma(deleine) De Cat** (Bomma): Zij is de dementerende moeder van Felix, maar heeft af en toe haar heldere momenten en reageert soms hysterisch, wat steevast onmiddellijk letterlijk in de kiem wordt gesmoord door haar schoondochter en kleindochter.
- **Kim(berley) De Cat** (Dochter): Zij is de niet onknappe dochter van Felix en Sylvia en loopt er steeds wat ordinair uitdagend gekleed bij. Speelt te pas en te onpas haar “troeven” uit als ze daar profijt kan uithalen. Is op zich wel een lief kind dat voor het eerst in haar leven echt verliefd wordt op Sven.
- **Sven Peeters** (Lief van Kim): Hij is een eerder onbeholpen wat saaie jongeman die als eenvoudige bediende bij een bank smoorverliefd is geworden op Kim, vooral om haar uiterlijk. Hij is heel volgzzaam en beïnvloedbaar.
- **Majoor Evarist Tanghe**: Hij is een ouderwetse wat gefrustreerde ex-militair op rust die nooit getrouwd is geweest en al heel zijn leven “onder de sloef” ligt bij zijn bazige

zus Serafine. Met de komst van het gezin De Cat in zijn kelders leeft hij helemaal op en wordt hij op zijn beurt smoorverliefd op Kim.

- **Juffrouw Serafine Tanghe:** (Oudere zus van de Majoor) Zij is de bazige “zure” oudere zus van de majoor die alles en iedereen argwaant en op iedereen commentaar heeft.
- **Mevrouw Smets** (Sociaal assistente): Zij is een strenge en wat saaie “ambtenaar” zonder gevoel voor humor.
- **Roger Smets** (loodgieter): Is een goedlachse gezellige kerel .

Korte inhoud:

Majoor Evarist Tanghe laat zeer tegen de zin van zijn “zure” zus Serafine, het kansarme gezin De Cat tijdelijk in de kelders van zijn huis wonen in afwachting van een sociaal appartement. Het gezin De Cat dat bestaat uit vader Felix, moeder Sylvia, dochter Kim en grootmoeder Madeleine trekt aanvankelijk met tegenzin in bij de majoor maar dat slaat helemaal om als blijkt dat het huis van de majoor grenst aan een bankgebouw.

Felix ziet zijn kans op de “jackpot” schoon en besluit een tunnel te graven van in de kelder bij de majoor tot in de kelders van de bank waarin zich de kluizen bevinden. Het wordt uiteraard een hachelijke onderneming om dit te doen zonder dat de majoor en zijn zuster dit merken. Waar moeten ze met de aarde uit de gegraven tunnel naar toe, hoe verbergen ze de toegang tot de tunnel voor nieuwgierige blikken, hoe maskeren ze het lawaai van de drillboor die er aan te pas komt ... ? Uiteraard leidt dit hilarische situaties als blijkt dat grootmoeder Madeleine af en toe verrassend uit de hoek komt, dat Kim verliefd wordt op Sven die te pas en te onpas in de kelder opduikt, dat Kim de majoor in hoge mate opwindt, dat Serafine op zoek is naar haar kat die blijkbaar spoorloos in de kelder is verdwenen, dat er een heus drumstel aan te pas komt om het geluid van de drillboor te overstemmen ...

Maar uiteindelijk lijken Felix en zijn gezin in hun opzet te slagen ... maar op dat moment ontdekt Serafine de tunnel en haar dode kat en moeten ze Serafine gevangen houden en als Madeleine uiteindelijk het leven laat zitten ze bovendien nog met een lijk opgescheept. En wat dan met Sven die twijfelt tussen zijn verliefdheid voor Kim en het rechte pad en met de majoor die op zijn beurt verrassend uit de hoek komt ?

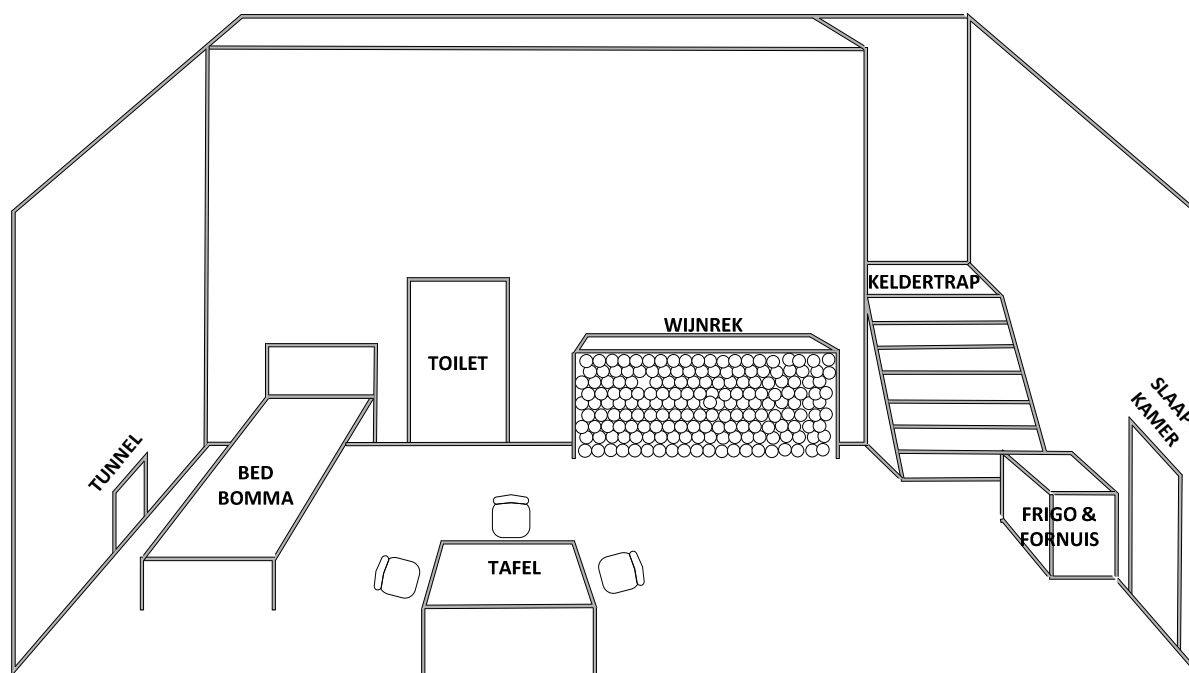
Decor:

Het decor is relatief eenvoudig en houdt volgende zaken in (zie ook tekening):

Achteraan rechts in de hoek komt de keldertrap naar beneden. We zien een zestal treden met een overloop, waarna de rest van de trap links naar boven loopt, verborgen achter een wand. Verder zien we in de achterwand de deur van het toilet en een wijnrek tegen de wand. In de linker wand is de opening van de tunnel voorzien (*groot genoeg om iemand door te laten kruipen*). Tegen die wand staat ook het bed dat zo is opgemaakt dat het de tunnel volledig verbergt als het tegen de wand staat. Het bed staat ook best op wieltjes om gemakkelijk verschuiven mogelijk te maken. In de rechter wand zien we de deur naar de slaapkamer en een kookplaat op een tafeltje en een eenvoudige frigo. Verder staat in de ruimte een tafel(tje) met een drietal stoelen. De wanden van het decor zien er koud en kil en onverzorgd uit (we zitten tenslotte in een kelder).

Tijdens het stuk, wordt af en toe met een paar emmers aarde en/of steengruis gesleurd. Meer is er van de graafwerken niet te zien.

DECOR: DE KAT IN DE KELDER !

Tafereel 1 (zaterdagmorgen 2 december)

Muziek: Als het stuk begint speelt "Felix the cat" (instrumentaal (sec. 24 tot sec. 44)

https://www.youtube.com/watch?v=J_v9Skwpcis terwijl de majoor en Serafine nog wat opruimen

(We bevinden ons in de kelder van een herenhuis waar de majoor en Serafine de laatste hand aan het leggen zijn aan de inrichting van de kelder als tijdelijke verblijfplaats voor het "kansarme" gezin De Cat. De majoor is enthousiast, zijn zus Serafine heeft echter heel wat bedenkingen)

- Majoor: Voilà Serafine, zo kunnen die mensen toch in meer menswaardige omstandigheden verblijven dan in dat krot waar ze woonden.
- Serafine: Ja Evarist, maar naar het schijnt hebben ze er zelf voor gezorgd dat dat huisje een krot is geworden en is het hun eigen schuld dat het is afgebrand. Wie houdt er nu een barbecue in zijn woonkamer ... ? Ik heb het u al 100 keer gezegd ... Het is een bende krapuul die je hier in huis haalt.
- Majoor: Serafine, je mag de mensen niet vooraf veroordelen. Je moet ze een kans geven. Je weet niet eens wat de reden is dat ze zo ver zijn afgegleden in de maatschappij ... en misschien vinden ze wel het juiste pad hier onder onze vleugels ... ik kan ze misschien wat militaire discipline bijbrengen ...
- Serafine: Ik heb u gewaarschuwd Evarist ... Doe het niet ! ... Je metselt de kat in de kelder !
- Majoor: *(Streng)* Serafine, hou nu op met dat gezeur ! Ik heb het zo beslist ! Het is nu te laat om mijn beslissing in te trekken ... en dat zou ik trouwens ook nooit doen. Die mensen kunnen ieder moment hier zijn. Wees vriendelijk als ze hier aankomen en geef ze een kans!
- Serafine: *(Zucht)* ... Goed Evarist, maar zeg niet dat ik u niet gewaarschuwd heb. ... Ik zal ze toch maar goed in de gaten houden !
- Majoor: *(Zucht)* ... Ja, Serafine ... doe wat je niet laten kunt, maar doe het met de glimlach ! *(de deurbel weerklinkt)* ... Ha, daar zullen ze zijn ! Ga jij ze halen, Serafine ? *(terwijl Serafine de keldertrap op sjokt, gaat de majoor naar zijn wijnflessen en haalt hij er eentje uit)* ... "Mouton Rotschild van het jaar 1994" ... hmmm ... *(pakt een andere fles)* ... en hier een "Grand Cru, Cote de Beaune van 1997 van Domaine Leroy Corton-Renardes" Ik vraag me af of het wel een goed idee is om die flessen hier te laten liggen ... *(haalt schouders op)* ... maar ja, ik zou niet weten waar ik ze anders moet leggen.

- Felix: *(Op dat moment horen we achter de schermen de familie De Cat luid door elkaar pratend en even later komen ze de hoek om en de trap af) ... Hoe, we moeten in de kelder ? Ze gaan ons godverdomme toch niet in een kelder steken !?*
- Serafine: Mijnheer De Cat ! Wij zijn katholiek opgevoed ! Hier vloekt men niet !
- Sylvia: Felix, stop met zagen en zie dat uw moeder niet van die trap dondert !
- Kim: Amai, ik hoop dat ze hier internetverbinding in de kelder hebben, anders kan ik hier niets doen met mijn smartphone
- Felix: Kimberley hou op met uw gezaag over uw smartphone ...
- Madeleine: *(zingt /schreeuwt vals en luid) Ooo dennenboom, ooo dennenboom, Wat zijn uw takken wonderschoon ...*
- Felix: *(roept nu) ma zwijg !*
- Sylvia: Roep zo niet Felix, je weet dat dit niet helpt !
- Madeleine: *(zingt /schreeuwt vals en luid) Ooo dennenboom, ooo dennenboom, Wat zijn uw takken wonderschoon!*
- Felix: *(Roept nu nog luider) Ma, hou Godverdomme op met uw kattengejank !*
- Serafine: Mijnheer De Cat !
- Kim: Bomma, je moet niet op die trap gaan zitten. Je moet helemaal naar beneden !
- Majoor: *(Staart verbouwereerd door het kabaal, met zijn fles wijn in de hand, met open mond de familie De Cat aan. De majoor recht zijn rug en schreeuwt luid een militair bevel: COMPAGNIE HALT ! TER PLAATSE RUST ! De familie De Cat "valt stil" als ze de majoor zien staan. De majoor herpakt zich dan, legt zijn fles wijn terug en gaat met open armen op hen toe) ... Welkom, ... welkom allemaal ! Ik ben majoor Tanghe Evarist Tanghe. Evarist voor de vrienden ! (lacht hinnikend)*
- Felix: *(veegt zijn hand af aan zijn broek en brengt de militaire groet) Dag majoor! Ik ben Felix ! ... Felix De Cat ! ... Die oude taart beweert dat wij hier in de kelder moeten zijn. Dat is toch een grapje hé ?*
- Serafine: Oooooohhhh ! *(stormt boos de trap weer op)*

- Majoor: Euh nee mijnheer ... De Cat ... euh Felix. Het is zo. Het spijt me , maar jullie verblijven tijdelijk in de kelder. Het was de enige locatie die we zo snel vrij konden krijgen, ... maar het is maar tijdelijk hoor. De parochieraad, waarvan ik voorzitter ben, is samen met de gemeente bezig met een betere locatie.
- Felix: (*Zucht*) ... Vooruit dan maar. Als het echt niet anders kan !
- Majoor: (*Wendt zich nu weer vol enthousiasme*) En met wie heb ik verder de eer ?
- Sylvia: (*Twijfelt tussen militaire groet en hand geven en geeft uiteindelijk de majoor een hand*) Sylvia, ... Sylvia Dhondt, mijnheer majoor. Ik ben de vrouw van Felix.
- Majoor: Dag Sylvia. ... Sylvia Dhondt en Felix De Cat ... Hond en Kat ... , maken jullie niet teveel ruzie (*lacht weer uitbundig hinnikend*)
- Felix: Allé, weer zo een flauwe plezante met dat stom grapje ...
- Majoor: Excuseer mijnheer De Cat ... euh Felix.
- Sylvia: En dat is onze dochter Kimberley
- Majoor: (*Onder de indruk van de sexy uitstraling van Kimberley*) Oh ... euh dag Kimberley.
- Kim: Dag mijnheer majoor. Zeg maar Kim hoor. Onze pa en ons ma zijn de enige die nog Kimberley tegen mij zeggen.
- Sylvia: En dat is mijn schoonmoeder ...
- Majoor: ... Dag mevrouw ... en hoe is uw voornaam a.u.b. ?
- Madeleine: Ooo dennenboom, Oooo dennenboom wat zijn uw takken wonderschoon ...
- Kim: Kom Bomma, jij kan zo lang niet blijven rechtstaan. Ga op dat bed daar liggen. (*ondertussen blijft Madeleine O dennenboom zingen*)
- Sylvia: Ja, ze is helemaal kierewiet sinds hare vent, mijn schoonvader, is verongelukt .
- Majoor: Oei ... en hoe is hij aan zijn einde gekomen als ik zo nieuwsgierig mag zijn?
- Felix: Hij was een boom aan het omkappen en hij heeft die op zijne kop gekregen ... een dennenboom.
- Majoor: ... ah vandaar dat liedje. ... Nu, wat uw moeder betreft heb ik mij geïnformeerd bij het OCMW en men heeft mij meegedeeld dat zij binnenkort zou kunnen opgenomen worden ... als jullie akkoord zijn tenminste ?

- Sylvia: *(Spontaan)* Amai dat zou goe zijn ! Dat zou een serieuze last minder betekenen voor mij ... als jij er mee akkoord bent hé Felix ?
- Felix: Geen probleem voor mij. Ze ligt toch alleen maar in de weg !
- Majoor: ... Euh goed, dan horen we het wel als het zover is. Goed, dan zal ik jullie tijdelijk verblijf even toelichten.
- Felix: Hoe lang is tijdelijk ?
- Majoor: Het bankkantoor hier naast ons huis sluit na nieuwjaar en dan gaan ze dat ombouwen naar een paar sociale appartementen. En één daarvan is voor jullie.
- Felix: *(Plots geïnteresseerd)* Ah, die bank is nog open ? Ik dacht dat die al gesloten was.
- Majoor: In het weekend is ze gesloten maar in de week is ze nog open tot nieuwjaar ... Maar goed, kijk hier is de woonplaats met een klein kookfornuis en frigo en daar is de slaapkamer. *(opent de deur van de slaapkamer)* Ze is nogal klein en daarom heb ik één bed in de woonkamer moeten zetten. ... *(opent de andere deur)* en hier is een douchecabine en een toilet en lavabo. Het is niet ideaal, ik weet het maar jullie zijn nu toch uit de nood geholpen, nietwaar.
- Felix: *(Plots heel bereidwillig en enthousiast)* Geen probleem majoor, bedankt dat je ons uit de nood hebt geholpen.
- Majoor: Graag gedaan Felix. Ik ga jullie nu gerust laten zodat jullie zich kunnen installeren. ... O ja, nog één ding. Zoals je ziet ligt mijn wijnvoorraad hier. Mag ik vragen om die niet te gebruiken. Het zijn allemaal nogal dure flessen, nietwaar ...
- Felix: Je mag gerust zijn mijnheer majoor. Wij zullen er af blijven !
- Majoor: Ik had niets anders verwacht Felix ... en pas op hé ... Tanghe ziet alles ... en ben ik het niet dan is het Serafine *(hinnikend lachend)* ... snap je hem "God" ziet alles "Tanghe" ziet alles ... *(gaat lachend weg en botst daarbij frontaal tegen Kimberley op)* ... oh excuseer Kimberley euh Kim *(nagenietend van de "botsing" salueert hij en gaat hij de trap op)*
- Kim: *(Steekt triomfantelijk de portefeuille van de majoor omhoog als die uit het zicht is verdwenen)* Bingo !
- Felix: *(Boos)* Nee, Kimberley ! Dat had je niet mogen doen ! Breng hem terug naar de majoor en zeg dat hij hem heeft laten vallen !
- Sylvia: *(Niet begrijpend)* Maar waarom? Dat doen we toch altijd zo ?

- Felix: We moeten zien dat we zeker tot nieuwjaar kunnen blijven. Breng daarom die portefeuille terug en flirt maar een beetje met die majoor.
- Kim: Maar waarom ?
- Felix: *(Met een brede grijns)* Ik heb een veel groter plan !
- Kim: Wat voor een plan ?
- Felix: We halen de kluizen van die bank leeg !
- Sylvia: *(verbijsterd)* ... Wat gaan we doen ?!
- Felix: De kluizen van die bank leeghalen !
- Kim: Pa, je bent gek !
- Sylvia: Ben je helemaal op je kop gevallen ! Een bank overvallen !? Daar doe ik niet aan mee !
- Felix: Maar zien jullie dan zelf niet in wat voor een gouden kans we hier krijgen !? We zitten hier in een kelder , vlak naast een bank. Het enige wat we moeten doen is een tunnel graven naar daar....
- K & S: ... Een tunnel graven ?! *(kijken hem verbijsterd aan)*
- Felix: Ja, een tunnel graven ! *(boos)* ... En kijk me niet zo aan als twee stomme koeien ! We maken hier een gat in deze muur , dan graven we een tunnel van drie, vier meter en we maken een gat in de kelder muur van de bank, ... en dan is het Bingo !!! Dan hebben we de jackpot !
- Kim: Ben je wel zeker dat er een kelder is in de bank en dat ze daar kluizen hebben ?
- Felix: Dat kan niet anders ! Maar om zeker te zijn gaan we daar maandag een rekening open doen en vragen we of ze ook kluizen verhuren.
- Sylvia: *(Schamper)* En wat ga jij in die kluis steken ? We hebben niet eens geld om op die rekening te zetten die je gaat openen ...
- Felix: *(boos)* Doe niet zo moeilijk Sylvia ! We huren toch helemaal geen kluis, we vragen alleen of ze er hebben ... en 5 Euro is genoeg om op die rekening te zetten.
- Kim: Goed pa, tot hier toe allemaal prima, maar hoe ga jij hier een tunnel graven zonder dat iemand dat merkt ?

- Felix: Een gat hier in die muur maken is het moeilijkste, dat maakt lawaai. Dat zullen we moeten doen als er niemand thuis is ... (*krabt zich even in het haar*) ... ja, eenvoudig zal dat niet zijn, maar het móet lukken ! We hebben geen andere keuze !
- Sylvia: En waar gaan we met de stenen en de aarde naar toe ?
- Felix: Die gooien we in onze slaapkamer.
- Kim: Wat ?! Daar is nu al geen plaats. We kunnen ons daar amper draaien of keren !
- Felix: We gooien alles onder de bedden.
- Sylvia: Amai dat zal daar gezellig worden !
- Felix: Weet jij een andere plaats ? Ik niet ! Die majoor zal hier wel regelmatig een fles wijn komen halen en die tang van een zuster van hem zal ons wel voortdurend in het oog houden van zodra we een voet uit de kelder zetten. Nee, het kan niet anders ! (*staat recht en neemt zijn jas*)
- Sylvia: Waar ga je naar toe ?
- Felix: Ik ga dat bankgebouw en de tuin eens aan een grondig onderzoek onderwerpen ... Kim, breng jij die portefeuille terug naar de majoor. Zeg maar dat die uit zijn zak is gevallen of zo (*gaat naar boven*)
- Kim: (*Zucht*) ... Ja pa ! (*gaat ook de trap op*)
- Sylvia: (*gaat naar haar schoonmoeder*) ... kom, ma ik ga u uw nachtkleed aandoen.

Korte BLACKOUT + kort muzikaal intermezzo

Tafereel 2 (dinsdagavond 12 december)

(Het bed van Madeleine staat schuin van de muur weg zodat we een gat in de wand zien. Er staan twee lege emmers op de grond. Madeleine ligt in haar bed en heeft een nachtkleed en een slaapmuts op. Sylvia sleurt een matras uit de slaapkamer en deponeert die voor het wijnrek.)

Majoor: *(Op dat moment horen we de kelderdeur open gaan) ... hallo is daar iemand ?*

Sylvia : *(Schrikt zich een ongeluk) Een ogenblikje mijnheer majoor ik kom juist uit de douche en ik ben nog niet aangekleed !*

Majoor: Oh excuseer, dan wacht ik even.

Sylvia: *(ze vliegt naar het bed van Madeleine en duwt dat met een klap tegen de wand waarop Madeleine geschrokken begint te gillen) ... stil Ma (duwt het kussen op haar gezicht tot ze zwijgt en vliegt dan naar de twee emmers, schiet ermee de slaapkamer binnen en sluit de deur met een klap)*

Majoor: *(Ongerust) ... Sylvia ... Sylvia ... is er iets aan de hand ?*

Sylvia: *(Komt terug uit de slaapkamer) ... nee hoor mijnheer majoor, kom maar binnen.*

Majoor: *(Terwijl hij naar beneden komt wist Lydia gehaast nog enkele sporen) Mijn excuses dat ik u stoor Lydia, maar ik kom nog een paar flesjes wijn halen. Je zal al wel gemerkt hebben dat dit mijn zwakke plek is nietwaar (lacht hinnikend en wil een paar flessen wijn pakken) Oooh er ligt een matras op de grond ? Waarom is dat ? Logeert hier nog iemand anders ?*

Sylvia: *(ongemakkelijk) ... euh nee mijnheer majoor, dat is de matras van Kimberley.*

Majoor: Waarom slaapt die hier ? Er is toch plaats genoeg in de slaapkamer ?

Sylvia: Ja majoor, je hebt gelijk. Maar met ons Kimberley bij ons in de kamer is het voor Felix en mij wel niet gemakkelijk om euh ... om euh ... je verstaat het wel hé ... ?

Majoor: ... nee sorry Sylvia maar ik begrijp het echt niet ... om wat ?

Sylvia: ... wel om euh ... om HET te doen !

Majoor: ... wat te doen ?

Sylvia: *(boos) ... Ja zeg, moet ik er een tekening bij maken !? ... Het begint en eindigt met een N ! Snap je het nu ?*

- Majoor: (*Verlegen*) Och ! Excuseer Sylvia! Ja, ik begrijp het nu ... maar ja, ik ben nooit getrouwd geweest en dat is bijgevolg nu eenmaal niet mijn dagelijkse gang van zaken, nietwaar (*lacht hinnikend*).
- Sylvia: (*zucht*) ... het gebeurt bij ons ook wel niet dagelijks hé mijnheer majoor !
- Majoor: (*verlegen*) Oh, maar dat bedoelde ik niet euh ik wil euh ... ik ...
- Sylvia: (*kordaat*) Ander onderwerp, mijnheer majoor ! Ga gerust maar op die matras staan hoor als je wijn uit het rek wil halen.
- Majoor: Nee, ik zal mijn schoenen wel uit doen hoor (*bukt zich*).
- Felix: (*op dat moment wordt er met het bed gerammeld, zien we het op zij schuiven en roept Felix*) ... Sylvia !
- Sylvia: (*Springt in paniek naar het bed en duwt het met een klap terug , waarop Madeleine opnieuw begint te schreeuwen. Sylvia schreeuwt luid zodat Felix het zou horen*) Zwijg Ma, mijnheer majoor is hier! (*duwt het hoofdkussen weer op haar gezicht tot ze zwijgt*)
- Majoor: (*Schrikt zich rot*) ... Sylvia ?! Wat is er aan de hand ? Je deed me schrikken !
- Sylvia: Mijn schoonmoeder kreeg weer een attaque mijnheer majoor !
- Majoor: (*ziet verbijsterd de spartelende Madeleine onder het kussen*) ... euh ga je niet een beetje hardhandig te werk met je schoonmoeder?
- Sylvia: Nee hoor ! Zij is dat gewoon en het is het enige dat helpt!
- Majoor: (*argwanend*) ... en hoorde ik Felix niet roepen ?
- Sylvia: Nee, dat was mijn schoonmoeder. Die haar stem lijkt op die van Felix!
- Majoor: ... euh ja ... (*neemt de wijn onder de arm en gaat met zijn schoenen in de hand naar de trap*). Ik zal u niet langer lastig vallen Sylvia. Nog een goede dag verder (*salueert en marcheert de trap op*).
- Sylvia: (*Als ze de deur van de keldertrap hoort dicht slaan verschuift ze het bed*) Kom er nu maar uit idioot ! Je had ons bijna verraden.
- Felix: (*Vanuit de tunnel*) ... ik kon verdomme toch niet weten dat er iemand was !
- Sylvia: (*kwaad*) Als het bed tegen het gat staat dan wil dat zeggen dat er iemand is en dan wacht je tot ik het bed weer verschuif, verstaan !

Felix: *(ongeduldig)* Ja 't is al goed! Stop met zagen en pak aan *(geeft één na één twee volle emmers aarde aan. Sylvia gaat er mee naar de slaapkamer en komt met twee lege emmers terug buiten terwijl Felix die vol aarde hangt uit het gat kruipt)* ... we moeten bijna aan de buitenmuur van de bank zitten !

Sylvia: Help me eens het bed van Kimberley uit de slaapkamer te halen. Ik heb het op ons bed moeten zetten om de laatste tien emmers te kunnen uitgieten. Ze moet voor zolang het nog duurt maar hier slapen. *(gaan de slaapkamer binnen en komen even later buiten met het frame)*

Felix: Nu de latten er nog in ... *(haalt die uit de slaapkamer en legt ze één voor één in het frame en samen leggen ze de matras op het bed)* Voilà ... en overdag kunnen we het nog gebruiken als zetel.

Kim: *(We horen de deur open gaan en dan plots een hevige slag gelijktijdig met gekrijs van een kat)* ... Godverdomme ! Stomme kat !

Felix: Kimberley !? ... Wat is er ?

Kim: *(komt naar beneden met een (pluchen) kat die ze vastheeft bij het nekvel)* Die stomme kat is dood ! *(gooit ze naast bed van Madeleine op de grond. Terwijl onderstaande replieken verder gaan zien we Madeleine de dode poes bij zich in bed nemen en er dan zachtjes tegen praten)*.

Sylvia: *(Schrikt)* ... toch niet de kat van Serafine ?!

Kim: Toch wel !

Felix: Hoe is dat mogelijk ?

Kim: Je weet dat ze hier verder in de straat om de hoek werken aan het doen zijn hé ?

Felix: Ja, maar wat heeft die kat daarmee te maken ?

Kim: Daar lag zo'n zware drillboor langs de kant en er was niemand te zien, dus heb ik die drillboor op mijn brommerke gesleurd en ik heb ze mee gebracht. Serafine was nergens te bespeuren en dus heb ik ze binnen gesmokkeld. Maar toen ik de kelderdeur open deed glipte die stomme kat mee naar binnen en ben ik er over gestruikeld waardoor die drillboor op de kat is gevallen ...

Felix: *(Enthousiast)* Heb jij echt een drillboor bij ?

Kim: Ja, ze ligt daar boven aan de trap.

- Felix: Fantastisch ! Die gaan we goed kunnen gebruiken voor de buitenmuur van de bank. Dat zal niet gaan met een hamer en een beitel.
- Sylvia: Ja, maar wat doen we nu met die kat ?
- Felix: Weet Serafine dat haar kat hier is binnen gegaan ?
- Kim: Nee, dat denk ik niet. Ik heb ze toch nergens gezien toen ik thuis kwam.
- Felix: Dan steek ik ze onder die hoop aarde in de slaapkamer!
- Sylvia: (*Vol afschuw*) Maar Felix ! Toch niet in ons slaapkamer !
- Felix: Heb jij een beter idee misschien ? (*wil de kat nemen*) ... waar is dat stom beest naartoe ? (ziet dan Madeleine met de kat en neemt ze af) Geef dat beest hier Ma. Ze is dood !
- Madeleine: (*Spartelt tegen*) Poes ... poes ...poes ...
- Sylvia: (*Gaat er bij zitten*) Rustig ma. Die poes is dood. Felix gaat ze begraven !
- Serafine: (*plots horen we van boven*) ... poes, poes, poes, poes ... Minou ... Minouke ...
- Felix: (*Vlug*) Zorg dat ze niet binnenkomt. Ik steek die kat weg (*gaat vlug de slaapkamer binnen*)
- Kim: (*Haast zich naar boven en we horen hen praten achter de schermen*) ... ah dag Serafine, wat scheelt er aan ?
- Serafine: Ik zoek ons Minou ... zit ze toevallig niet bij jullie in de kelder
- Kim: Nee hoor. Geen Minou te zien bij ons.
- Serafine: Ik was de deur van de keuken vergeten te sluiten en dan gaat zij altijd naar de kelder ... vroeger toch, voor jullie daar woonden.
- Kim: Nee, het spijt me Serafine hier is ze niet ...
- Serafine: Dan zal ik maar verder zoeken zeker Laat iets weten als ze hier toch zou opdagen. Poes, poes, poes, poes ... Minou, Minouke ...(*stem verdwijnt*)
- Kim: Ja Serafine, dat zal ik zeker doen ! Ge moogt gerust zijn. (*gaat naar beneden*) ... Oef, dat was op 't nippertje!
- Felix: (*Komt terug binnen*) Voilà ! Die zit veilig onder de grond !

- Kim: *(Plots paniekerig)* ... Oei, dat was ik helemaal vergeten door die stomme kat! Slecht nieuws, Pa! De bank sluit vrijdagavond al !
- Felix: *(Schrikt)* Hoe bedoel je ? Die sluit toch iedere vrijdagavond ?!
- Kim: Maar nu vrijdag sluit ze definitief ! De timing is veranderd ! Vrijdag sluit ze en zaterdagmorgen komen ze de kluizen weg halen.
- Felix: Godverdomme 't is niet waar hé !
- Sylvia: *(Jammerend)* Dan valt alles in het water ? ! Al die moeite voor niets ?!
- Felix: *(Herpakt zich)* ... Nee, da's niet waar! Al die moeite is niet voor niets. Wij zitten al bijna aan de kelder muur van de bank. Als we nu doorwerken zitten we daar ten laatste morgenvroeg en kunnen we een gat maken. En met die drillboor gaat dat een stuk vlotter gaan dan met hamer en bijtel.
- Sylvia: Maar we kunnen met al dat lawaai van die drillboor toch niet wachten tot zaterdagavond tot de majoor en Serafine weg zijn ?! Dan zijn alle kluizen leeg.
- Felix: Verdomme , da's waar ook. *(denkt even na)* Overdag kan het ook niet want dan is de bank open ... dan moet het maar morgenavond !
- Sylvia: Maar wat doen we dan met al dat lawaai ?
- Felix: Dat moeten we zien te camoufleren, maar dat zien we dan wel als het zover is. ... *(tot Kim)* Je hebt de codes van die kluizen toch nog mag ik hopen ?
- Kim: Ja hoor, die heb ik veilig opgeborgen. Het heeft me moeite genoeg gekost om eraan te geraken. Hoeveel geluk kan je hebben !? ... zoeken ze in die bank toevallig nog dringend een kuisvrouw tot het eind van het jaar, en dan mag ik daar beginnen dankzij een goed woordje van de majoor ! Anders waren we nooit aan die codes geraakt.
- Felix: Het zou zonde zijn dat we al die moeite gedaan hebben om dan niet in de kluizen te kunnen. *(nu gehaast)* ... Vooruit, we hebben geen tijd te verliezen! Kom Sylvia wij gaan samen in de tunnel. Dat zal een stuk sneller gaan.
- Sylvia: *(Schrikt)* ... Samen ?! Maar die tunnel is toch veel te smal daarvoor?
- Felix: Niet naast elkaar hé Sylvia! Ik graaf verder, jij zit achter mij, vult de emmers en brengt ze naar Kimberley die ze leeg giet. Kom aan genoeg geleuterd ! *(spuwt zich in de handen)* Er is werk aan de winkel !*(Felix schuift het bed opzij en verdwijnt in het gat, Sylvia volgt Felix in het gat en Kim verdwijnt in de slaapkamer)*

- Kim: *(komt even later terug uit de slaapkamer met twee lege emmers) Pfff ik hoop dat die tunnel niet instort nu ze er met twee in zitten ...*
- Serafine: *(Plots horen we de kelderdeur weer open gaan) ... poes, poes, poes, poes Minou ... Minouke ... (Serafine komt de trap af)*
- Kim: *(ze vliegt naar het bed van Madeleine en duwt dat met een klap tegen de wand waarop Madeleine geschrokken begint te gillen) ... stil Bomma (duwt het kussen op haar gezicht tot ze zwijgt en vliegt dan naar de twee emmers, opent de badkamerdeur, gooit ze binnen en sluit de deur met een klap)*
- Serafine: *(Bekijkt geschrokken en argwanend Kim die hijgend met haar rug tegen de badkamerdeur staat) ... wat heeft al dat lawaai te betekenen ?*
- Kim: ... niets ! ... *(herpakt zich)* ... Bomma was uit bed gevallen !
- Serafine: *(bekijkt Kim nadrukkelijk)* ...ah ... ja ... dat kan gebeuren hé ...
- Kim: ... Wat kom jij hier eigenlijk doen ?
- Serafine: Ik kom toch zelf eens kijken of mijn Minouke hier niet is ... ik kan ze nergens vinden.
- Kim: *(Assertief)* Ik had u toch al gezegd dat ze hier niet was !
- Serafine: Ja, maar misschien had je niet overal gekeken of is ze nadien nog binnen geglipt ... mag ik eens in de slaapkamer kijken *(gaat er naar toe)*
- Kim: *(Vliegt naar de slaapkamer en verspert de deur)* ... NEE ! ... die ligt helemaal overhoop ! En daar is uw kat zeker niet ! Ik ben nog maar net binnen geweest !
- Serafine: ... Ben je zeker ...
- Kim: *(Boos)* Ja! En wil je nu weg gaan en in het vervolg kloppen voor je binnenkomt !
- Serafine: Beleefdheid staat niet in jouw woordenboek zeker !? *(Gaat dan kwaad, zonder iets te zeggen naar boven en slaat de deur hard dicht)*
- Kim: *(Blaast van opluchting)* ... Ppppfffff !!! *(Dan horen we plots gerommel en horen we ver weg Felix schreeuwen en vloeken en Sylvia gillen)* ... MA ?! PA ?! *(Kim schiet naar het bed en trekt het met een ruk weg, waarop Madeleine weer begint te gillen)* ... MA ?! ... PA ?!
- Sylvia: *(Komt in paniek half naar buiten gekropen)* De tunnel ! ... De tunnel staat op instorten ! ... We moeten stutten !

- Kim: *(Bang)* En Pa, waar is Pa ?
- Sylvia: Die houdt voorlopig alles op zijn plaats met zijn rug en zijn handen. Vlug, we moeten stutten !
- Kim: *(Raakt ook in paniek)* Ja, maar met wat ?
- Sylvia: ... de latten ... de latten van uw bed !
- Kim: *(Kim vliegt naar haar bed, gooit er de matras van af, graait een aantal planken mee en geeft die snel aan haar moeder die er mee verdwijnt. Dan naar Madeleine die nog ligt te krijsen)* Stop nu eens eindelijk met uw geschreeuw ! *(Duwt weer kussen op haar gezicht tot ze zwijgt en haalt dan nog planken van haar bed)*
- Sylvia: Nog planken ... we hebben nog meer planken nodig
- Kim: ... Hier ! ... en onze pa ? Kan hij het nog houden ?
- Sylvia: Voorlopig nog wel! Geef straks de rest van die planken ook!
- Kim: Moet ik mee komen helpen ?
- Sylvia: Nee, het is daar veel te smal en iemand moet hier blijven om hulp te halen in het slechtste geval *(verdwijnt weer)*
- Kim: *(angstig)* ... Ma, zeg zoiets toch niet ... *(Haalt rest van de planken en steekt ze in het gat. Haalt dan de twee emmers uit de badkamer, gaat er mee de slaapkamer binnen en sluit de deur)*
- Sven: *(we horen de deur boven open gaan)* ... Kim ... Kim ... Hallo is daar iemand ? *(er valt even een stilte)* ... hallo ? ... Kim ? *(dan komt Sven naar beneden)*
- Madeleine: *(Begint wat te kreunen en probeert het bed uit te raken)*
- Sven: *(Is nu onderaan de trap)* ... Is ... Is hier iemand? ... *(ziet nu Madeleine bijna uit bed vallen)* Pas op mevrouw ... *(haast zich er naar toe en kan haar nog net opvangen)*
- Madeleine: Ik moet pipi doen
- Sven: *(In paniek)* ... pipi doen? ... maar ik ... euh ... waar ... *(kijkt wanhopig rond terwijl Madeleine zich aan Sven vastklampt)* ... help !? ... HELP ?!
- Madeleine: Pipi doen ... ik moet pipi doen !
- Kim: *(Komt uit de slaapkamer en schrikt zich rot als ze Sven ziet)* Sven ?!

- Sven: Kim, ... *(probeert wanhopig Madeleine van zich af te houden)* ... Wie is dat ? ...
Haal haar van mij af ... Ze moet pipi doen ...
- Kim: *(Wanhopig)* Godverdomme Sven, waarom kom jij naar hier ?!.... *(neemt Madeleine van hem over, duwt Sven op het bed en zegt categoriek)*. Blijf hier zitten en verroer u niet ! *(gaat dan met Madeleine de badkamer in)*
- Sven: *(Zit ongemakkelijk op de rand van het bed, kijkt ongerust rond en fluit zenuwachtig)*
- Kim: *(Komt uit de badkamer en roept)* ... roep mij als je klaar bent, bomma ! *(gaat aan het voeteinde van het bed naast Sven zitten)* ... maar Sven toch, waarom ben jij naar hier gekomen ?
- Sven: Ik ... ik wou u spreken, Kim.
- Kim: Waarom moet je daarvoor naar mij thuis komen. Je kan op het werk toch ook met mij praten.
- Sven: Nee, dat gaat niet want ledere keer als ik u probeer iets te zeggen ga je weg. Je ontwijkt mij altijd. Je bent precies bang van mij ?
- Kim *(Doet zich stoer voor)* ... Ikke, bang ? ... voor u ? ... helemaal niet ?
- Sven : Waarom loop je dan altijd weg ?
- Kim: *(ongemakkelijk)* ... trouwens hoe weet jij dat ik hier woon ?
- Sven: Een paar dagen geleden ben ik je gevolgd na het werk, maar ik ben toen niet durven binnen komen ... maar nu heb ik al mijn moed bijeen geraapt en heb aangebeld. Een of andere zure tante heeft me naar de kelder gestuurd ...
- Kim: *(Er valt even een stilte)* ... Waarom wil je met me praten ?
- Sven : *(Nu ook ongemakkelijk)* ... ik euh ... ik ... ik wou je zeggen dat ... ik euh ..
- Madeleine: *(schreeuwt)* Kimberley ! ... Kimberley !
- Kim: *(zucht)* Ons bomma is klaar *(staat recht)*... Een ogenblik ,Sven *(realiseert zich plots dat het gat in de muur zichtbaar is)* ... sta eens recht ! *(Sven staat recht en dan stampt Kim met haar voet vooruit het bed met een klap tegen de muur)*
- Sven: *(Schrikt hevig)* ... Wat ... wat was dat ?
- Kim: Het bed stond scheef ! *(draait zich om, gaat Madeleine van het toilet halen, legt haar dan terug in bed en gaat terug op de rand van het bed zitten)* ... zet u maar terug naast mij ...

- Sven: *(Ongemakkelijk)* ... ja maar ... uw bomma ?
- Kim: Heb je er schrik van ? ... Ze bijt niet hoor !
- Sven: *(Schaapachtig lachend)* ... euh nee hoor ? *(zet zich weer naast Kim)*
- Kim: Wat wou je nu tegen mij zeggen ?
- Sven: ... ik ... euh ... ik ben ... verliefd op jou ?
- Kim: *(Schrikt)* ... verliefd ? ... Op mij ?
- Sven: Ja, al van de eerste keer dat ik u zag, een maand geleden ... en 't is alleen nog maar erger geworden.
- Kim: *(een beetje geëmotioneerd)* ... maar Sven ... ik ben maar gewoon een kuisvrouw ... en jij werkt in een bank ...
- Sven: En dan!? Dat maakt toch helemaal niets uit . Ik ben ook maar een eenvoudige bediende hoor en dan nog met een tijdelijk contract ... (er valt even een stilte) is het daarom dat jij me altijd ontwijkt ? *(Kim knikt stilletjes ja , waarop Sven haar handen vastneemt)* ... en voel jij ook iets voor mij Kim ?
- Kim: *(Op dat moment wordt het achtereinde van het bed met een hevige duw een stuk van de muur weg geduwd waardoor Kim en Sven achterover op het bed vallen met de benen omhoog)* Godverdomme ! *(Madeleine kreunt)*
- Sven: *(Verbouwereerd)* ... Wat ... wat was dat ?
- Kim : *(Kwaad)* Dat was ... ons bomma ! Bomma houd u koest ! *(ondertussen duwt ze zittend het bed met haar voeten terug tegen de muur)*
- Sven: *(Ongemakkelijk)* ... euh is hier geen andere plaats waar we rustig kunnen praten ?
- Kim: *(kwaad)* Nee, Sven ! Als je mij wil, dan moet je dit er bij nemen. Zie je in wat voor krot wij leven ... in een kelder met vier mensen ! Zie je het ! Wil je mij dan nog ?
- Sven: *(Neemt terug haar handen vast)* Ja, Kim ... ik wil u nog altijd. En jij, wil jij mij ?
- Kim: *(Beiden kijken elkaar aan en hun lippen komen steeds dichterbij elkaar als plots het bedeinde weer met een ruk verplaatst wordt en het hoofd van Felix uit het gat tevoorschijn komt. Kim ziet dit vanuit een ooghoek gebeuren, sleurt Sven recht en trekt hem mee met haar totdat zij met haar rug tegen de badkamerdeur staat en Sven vóór haar met zijn rug naar de zaal. Ze neemt zijn hoofd tussen haar handen zodat hij het niet kan draaien en zegt dan zwoel)*

... Ja Sven ... ik wil u ook ! *(Terwijl ze elkaar kussen doet Kim teken met haar hand naar Felix dat hij in de slaapkamer moet verdwijnen)*

Sven: *(Als ze ophouden met kussen)* ... oh Kim ... je weet niet hoe gelukkig je mij maakt ...

Kim: *(Ziet nu ook haar moeder uit het gat komen en begint Sven weer te kussen, ondertussen teken gevend aan Sylvia dat ze moet verdwijnen. Sylvia zet het bed weer tegen de kant en trekt dan een naar zijn dochter starende Felix mee de slaapkamer binnen. Dan stopt Kim met Kussen en ze duwt Sven wat van haar weg)* ... ik weet het niet Sven, maar loop je niet wat te hard van stapel ?

Sven: *(Verbouwereerd)* Of ... of ik niet wat te hard van stapel loop ? ... maar Kim ... jij bent wel begonnen met mij te kussen ... en jij wist van geen ophouden ...

Kim: *(Gespeeld)* ... Ja ? ... Ik had anders niet het gevoel dat je fel tegenspartelde.

Sven: *(Begrijpt er niets van)* ... Maar wat is het nu ? Wil je mij of wil je mij niet ?

Kim: Ik moet er nog eens over nadenken Sven ... ik denk dat je nu beter weg gaat.

Sven: ... euh goed ... tot morgen ? *(wil haar een afscheidskus geven, maar omdat Kim niet reageert laat hij het maar zo)* ... tot morgen.

Kim: Tot morgen, Sven. *(Sven sjokt teleurgesteld en hoofdschuddend de trap op)*

Felix: *(Schiet de kamer uit)* Met wie stond jij daar te flikflooien ?

Kim: Met Sven !

Felix: En wie is Sven en wat komt hij hier doen ?

Kim: *(Boos)* Sven is iemand die op de bank werkt en die verliefd is op mij. Daarom is hij naar hier gekomen. En jij hebt het allemaal grondig verknoeid !

Felix: *(Wordt nu ook boos)* Ik was wel bijna in die instorting gebleven hé. Ik kon geen minuut langer in die tunnel blijven.

Kim: En met al uw gedoe heb je wel bijna het bestaan van die tunnel verraden en dan was het helemaal gedaan met onze schattenjacht.

Sylvia: Kalm alle twee ... kalm nu! Nu geen ruzie beginnen maken ! Gelukkig is alles goed afgelopen in de tunnel en heb jij hier de situatie gered, Kimberley. Die jongen heeft niets gemerkt ... maar euh ... 't Is precies dik aan tussen jullie twee ?

- Kim: Dat is het hem juist. 't Is helemaal nog niet zo dik aan tussen ons. Ik ken hem pas een maand en hij is me net nog maar komen zeggen dat hij mij wel ziet zitten. Normaal vlieg ik nooit zo onmiddellijk op een jongen af ...
- Felix: ... Dus jij ziet hem niet zitten ?
- Kim: (*voelt zich heel ongelukkig*) Dat zeg ik toch niet! ... Ik weet het nog niet ... maar daarnet moest ik hem wel zo kussen zodat jullie konden verdwijnen ...
- Felix: Van een goede tong draaien is nog niemand dood gegaan .. zo erg is dat niet !
- Kim: (*Kwaad*) Pa je snapt er niets van ! (*Gaat wenend op een stoel zitten*)
- Felix: (*Kwaad*) Ik snap er niets van !? Ik snap er niets van ... Weet je wat ...
- Sylvia: Felix! Zwijg ! Ga u wassen en doe propere kleren aan !
- Felix: Ja maar ...
- Sylvia: FELIX !!! (*Terwijl Felix grommelend verdwijnt gaat Sylvia bij haar dochter zitten*)
... Je ziet hem wél graag hé Kimberley ?
- Kim: (*snikt nog eens diep na*) ... ja mama ... ik ben er smoorverliefd op !
- Sylvia: Jij ziet hem graag ... en hij ziet u ook graag ... en je hebt hem gekust !
... maar wat is dan het probleem ?
- Kim: Hij is hier geweest mama ... hij heeft gezien waar ik leef ... in een kelder in de rommel ... morgen ziet hij mij niet meer staan.
- Sylvia: Maar dat weet je toch niet ... als hij u echt graag ziet dan is dat allemaal niet belangrijk. Heeft hij daar iets van gezegd daarnet ?
- Kim: Nee, dat niet ... maar ...
- Sylvia: Wel dan .. je zal het zien. Morgen is hij nog even zot van u als daarnet (*lacht*) ... zeker na zo'n stormachtige kusscène ...
- Kim: (*glimlacht*) ... zou je denken ? Was het zo stormachtig ?
- Sylvia: Amai nog niet ! Ik wou dat ik dat met uwe pa ook nog zo kon doen ... maar 't is is al een heel stuk minder als in 't begin ...
- Kim: (*lacht even maar kijkt dan weer sip*) ... maar het is dat niet alleen.
- Sylvia: ... Wat is er dan nog ?

- Kim: Die tunnel ... die bank. Als ons plan lukt en we kunnen de kluis leeg maken dan moeten we hier weg en moeten we verdwijnen naar het buitenland want de politie zal binnen de kortste keren aan onze deur staan ... En wat denk je dat Sven zal doen als hij merkt dat wij een bank beroofd hebben ?
- Sylvia: *(zucht)* ... Ja, da's waar ook ! Zover had ik nog niet nagedacht ...
- Kim: *(zucht)* ... Ik wel ...
- Sylvia: *(er valt even een stilte en je ziet ze beiden nadenken)* ... jij moet hier weg !
- Kim: *(Schrikt)* Hoe ... ik moet hier weg ? Waarom ?
- Sylvia: Als jij hier niet meer woont, dan heb je nooit iets gezien van wat wij hier aan het doen waren en dan weet je "zogezegd" van niets ...
- Kim: Ja, ... daar zit wel iets in ... maar waar moet ik dan naartoe ?
- Sylvia: We vragen aan de majoor of jij niet ergens een kamertje kan krijgen, zijn huis ?
- Kim: ... ja, daar zit wel iets in ... maar daar moet ik toch eerst nog eens goed over nadenken hoor ... en eerst zien of Sven mij na vandaag nog ziet zitten ?
- Madeleine: *(Is ondertussen met de nodige moeite op eigen kracht uit haar bed geraakt en probeert bij de wijnflessen te geraken die versperd zijn door het bedframe en de matras. Ze struikelt daarbij en trekt een aantal flessen in haar val op de grond) drinken ... drinken ...*
- Sylvia: *(Schrikt recht)* ... Verdomme, Ma! ... Wat ben jij aan het doen ? *(gaat er heen en helpt haar recht)* ... 't is niet waar hé ... twee flessen kapot !
- Kim: *(raapt ze op en bekijkt ze)* ... Oei Oei Oei ... dat waren er precies dure ... van 1989 ... en er staat iets van Grand cru en Pommerol op ??? Is dat duur ?
- Sylvia: Al die flessen hier zijn ik kweet niet hoe duur ... als de majoor dat ziet ... !?
Dat kunnen wij niet betalen ... We moeten dat camoufleren ... ruim alles op en leg een paar flessen uit het onderste rek van boven en steek van onder dan die twee flessen die ik van den Lidl heb meegebracht!
- Kim: Goed Ma *(ruimt de gebroken flessen op en doet ze in een emmer terwijl Sylvia Madeleine op een stoel zet en te drinken geeft)* ... hier ligt een portefeuille ! *(opent die verwonderd)* ... Nee ! 't Is niet waar ! ... 't is die van Sven !
- Sylvia: *(Verrast)* Van Sven ? Hoe komt die hier terecht ?
- Madeleine: *(Grinnikend)* ... Portefeuille ... portefeuille ...

- Kim: Bomma! ... Bomma heeft die gepikt ! Toen Sven hier naar beneden kwam was ik ,efkens in de slaapkamer en was hij alleen met haar en toen ik terug binnenkwam hing ze aan zijn lijf. Ze moet hem dan gepikt hebben!
- Sylvia: *(lacht)* .. Ze kan het nog altijd niet laten, hoe krakkemikkig ze ook is !
- Kim: *(Boos)* Ma, je moet daar niet mee lachen. Het is wel die van Sven hé !?
- Sylvia: Ja en dan. Jij hebt wel die van de majoor gepikt.
- Kim: Ja en ik heb hem nadien moeten terug geven. Ik geef die van Sven ook terug.
- Sylvia: Ja, da's misschien het beste. Geef hem morgen maar terug ... is het wijnrek ondertussen al in orde ?
- Kim: Oei nee ! *(ruimt vlug verder op, haalt twee dure flessen uit de onderste rij, legt die vanboven en legt de twee Lidl-flessen onderaan)*
- Felix: *(Komt nu min of meer proper uit de slaapkamer)* Voilà ! En nu een goed glas wijn, dat heb ik wel verdiend ! ... Hé ? Ik had er toch drie mee gebracht van de Lidl ?
- Sylvia: Uw ma heeft twee flessen van de majoor op de grond laten vallen. Ik heb die twee andere in de plaats daarvan in het rek gestoken.
- Felix: Oei, maar dat gaat hij onmiddellijk zien hoor !
- Sylvia: Ik heb er twee van zijn goeie in de plaats gelegd. Die van de Lidl steken van onder. Hij zal dat niet onmiddellijk zien en tegen dat hij het merkt zijn wij hier al lang weg !
- Felix: *(terwijl hij de draaidop van zijn fles losdraait en een bierglas vol giet)* Ik hoop het , want die flessen van de majoor wil ik niet betalen ! Santé !
- Kim: Wat doen we nu met dat bed ? Het is nogal belachelijk om daar een matras in te leggen zonder lattenbodem ?
- Felix: Dat demonteer ik straks nog om de tunnel verder te stutten. Zet het voorlopig maar terug in de slaapkamer, Jij kan wel gewoon op de matras slapen.
- Kim: *(Werpt een blik van verstandhouding naar Sylvia)* ... OK ! Help je even mama ?
- Majoor: *(Terwijl Kim en Sylvia het bed in de slaapkamer zetten wordt er geklopt op de kelderdeur en gaat ze open)* ... Hallo ... is daar iemand ?
- Felix: Ah, majoor !? Kom maar naar beneden hoor.

- Majoor: Ik stoor toch niet ?
- Felix: Nee hoor! (*de majoor komt naar beneden*) Je bent welkom ! Welk goed nieuws ?
- Majoor: Ik kwam vragen of jullie geen zin hebben om bij mij te komen eten ?
- Felix: Komen eten ? En wat moet dat kosten ?
- Majoor: Maar niets natuurlijk ! We hadden mensen uitgenodigd, maar die hebben net afgebeld en nu zitten we met al dat eten. Ik kan het toch moeilijk weggooien hé !?
- Felix: (*Sylvia en Kim komen uit de slaapkamer*) Sylvia, de majoor nodigt ons uit om bij hem te komen eten. Had jij al iets voorzien voor 't eten ?
- Sylvia: Ik ging frieten met curryworst halen in 't frietkot !
- Felix: Dat komt dan goed uit majoor, we komen ! Wanneer eten we ?
- Majoor: (*een beetje ontdaan door de directheid van Felix*) ... oh euh binnen een kwartiertje.
- Sylvia: Dank u wel mijnheer majoor, dat is heel vriendelijk van u.
- Majoor: O maar dat is graag gedaan hoor Sylvia.
- Felix: Drink je geen glaasje mee, majoor (*grijpt de fles wijn*) ? ... een aperitiefje ?
- Majoor: Oh ja, graag.
- Felix: (*schenkt een bierglas vol*) ... alstublieft majoor !
- Majoor: (*bekijkt argwanend het bierglas*) ... oh euh dank u. (*drinkt, maar spuwt het onmiddellijk weer uit*) ... bah ... wat is dat ? Oh euh excuseer, maar...daar is precies iets niet goed aan die wijn...
- Felix: (Kijkt verbaasd en drinkt een stevige slok) ... hmmm daar is niets mis mee...
Glühwein uit de Lidl voor 1 € 20 de fles. Een koopje !
- Majoor: ... Glühwein !? ... excuseert u mij Felix, maar met alle respect ... dat krijg ik echt niet naar binnen. Dit is voor mij geen echte wijn.
- Felix: Geen echte wijn ? Maar 't staat er toch op gluh**WEIN** !
- Majoor: Als je wil mag jij het zelf opdrinken, maar ik zal je eens echte wijn laten proeven (*gaat naar zijn wijnrek maar blijft vóór de matras staan*) ... ik heb hier nog een uitstekende Pommerol liggen van het jaar 1989 ! ... normaal kost zo'n fles zo'n 300 €, maar voor jullie wil ik er wel eentje open doen ... waar ligt hij ook weer . (*zoekt*) ... even mijn schoenen uitdoen zodat ik wat dichterbij kan komen ...

- Silvia: *(doet samen met Kim wanhopig teken naar Felix dat hij het aanbod moet weigeren)*
... maar je hoeft voor ons echt niet zo'n dure fles open te doen hoor mijnheer majoor ... ik lust eigenlijk geen wijn
- Kim: En ik ook niet !
- Felix: *(heeft het eindelijk door)* ... ik eigenlijk ook niet majoor ... ik drink alleen glühwein.
Van echte wijn krijg ik koppijn ...
- Majoor: ... ik zou nochtans gezworen hebben dat hij hier van boven in het rek lag ... oh ... euh
wat zeggen jullie ?
- Sylvia: Wij lusten eigenlijk geen wijn mijnheer majoor ... geen van ons drie ...
- Majoor: ... oh ... ja, in dat geval zou het zonde zijn om die fles nu open te doen nietwaar ...
(gaat van de matras en trekt zijn schoenen weer aan) ... ik vraag me toch af waar ik
die Pommerol gelegd heb ...
- Sylvia: ... Mijnheer majoor, ik zou u iets willen vragen
- Majoor: ... Vragen staat vrij Sylvia *(lacht hinnikend)* ... waarmee kan ik u helpen ?
- Sylvia: ik had u daarstraks uitgelegd waarom Kimberley niet meer bij ons in de kamer kan
slapen hé ?
- Majoor: *(beetje verlegen)* ... ach ja ... ja Het begint met N en eindigt op ... euh ... je weet
wel nietwaar *(knipoogt naar Felix en lacht hinnikend)*
- Sylvia: Maar voor ons Kimberley is het eigenlijk ook niet alles om dan met haar
grootmoeder in één plaats te moeten slapen en daarom wou ik vragen of u toevallig
niet ergens een klein kamertje vrij heeft hier in uw huis ...
- Felix: Maar waar is dat voor nodig ? Waarom kan Kimberley niet bij ons Ma slapen ?
- Sylvia: *(kortaf)* Felix zwijg! Ik zal u dat straks wel uitleggen !
- Majoor: *(Verrast door de vraag)* ... Oei Sylvia ... daar had ik eigenlijk nog nooit aan gedacht ...
ik weet niet Euh ... een plaatsje kunnen we altijd wel vinden ...maar dat moet ik
toch eerst bespreken met Serafine ... nietwaar
- Kim: *(komt sensueel vlak bij hem staan)* ... maar waarom moet je dat met Serafine
bespreken, mijnheer majoor ... jij bent hier toch de baas ...
- Majoor: *(krijgt het warm)* ... euh ja... da's waar natuurlijk ... maar toch ... euh als de mensen
horen dat jij bij mij slaapt ...

- Kim: (zwoel) ... Maar ik ga niet **bij** u slapen hé mijnheer majoor ... als dat zo was dan gaan de mensen inderdaad over praten
- Majoor: (totaal van slag) ... euh nee, natuurlijk niet ... dat kan uiteraard niet ... stel u voor (lacht nerveus) ... het idee alleen al ... nietwaar
- Kim : (trippelt met haar vingers op zijn borstkas) ... Maar de kamer naast u dat kan wel natuurlijk ...alsjeblief ... mijnheer majoor ... de mensen hoeven dat toch helemaal niet te weten ...
- Majoor: (slikt) nee ... nee ... de mensen hoeven dat inderdaad niet te weten ... maar dan ken je Serafine nog niet goed !
- Kim: U laat zich teveel doen door Serafine mijnheer majoor. Zelfs al zou ik bij u slapen, wat is daar dan op tegen ... bent u getrouwd ?
- Majoor: ... euh nee !
- Kim: en ik heb geen vriendje ... zodusWie kan daar eigenlijk tegen bezwaar maken ?
- Majoor: (helemaal uit zijn lood geslagen) ... n ... n ... niemand
- Kim: Maar er is natuurlijk wel het leeftijdsverschil hé, dus doe dan toch maar een andere kamer ...
- Majoor: Goed, ik bespreek het met Serafine en dan kan je vanaf volgende week boven komen slapen.
- Kim: (Gespeeld ontgoocheld) ... Vanaf volgende week pas ? Kan het vanavond al niet ...(smachtend) Pleeeaaase ... ik ben ook zo bang 's nachts in die donkere kelder. ... en als ik weet dat jij de wacht houdt bij mijn kamertje boven ...
- Majoor: (zwoert) ... vooruit 't is goed ... we vinden er wel iets op
- Kim : Fantastisch !!! Merci mijnheer majoor (geeft hem een klinkende zoen)!
- Majoor: Ik ...ik ga aan Serafine zeggen dat jullie mee eten ... komen jullie ook (saluëert en marcheert opgewonden de trap op).
- Felix: Ja, we komen direct !
- Kim: Ik ga nog vlug iet anders aan trekken (verdwijnt in de badkamer)
- Sylvia: (heeft ondertussen haar schoonmoeder uit bed gehaald en haar een kamerjas aan gedaan) ... Vooruit Ma, pak Felix bij zijn heupen vast en ik zal langs achter

duwen ... 1, 2, 3 ... start ! (*als ze boven zijn roept Sylvia nog naar Kim*) ... kom je ook Kimberley !?

Kim: (*Vanuit de badkamer*) Ja ik kom direct ... ik ben bijna klaar

Sylvia: Haast u een beetje ! (*we horen de deur dicht gaan*)

Sven: (*Even later horen we de deur weer open gaan en verschijnt Sven even later op de overloop*) ... Kim ... Kim ?

Kim: (*Opent verrast de badkamerdeur*) ... Sven ?!

Sven: (*onwennig*) ... d ... dag Kim.

Kim: (*verwonderd*) ... Dag Sven ... Ik had u hier niet meer verwacht. ... Waarom ben je teruggekomen ?

Sven: ... ik ... ik ben mijn portefeuille kwijt en ik kwam vragen of ik ze hier niet toevallig heb laten liggen ?

Kim: Oh ... Ja .. ze is hier, ze is waarschijnlijk uit uw zak gevallen (*geeft ze hem*) ... Is het alleen daarom dat je terug bent gekomen ?

Sven: (*Neemt haar handen vast*) ... Nee Kim, ik ben teruggekomen voor u ... ik wou u zien. ... Ik wil u zeggen dat ik u echt doodgraag zie

Kim: ... maar Sven ... ik ... ben je wel zeker ...

Sven: Ja Kim ... heel zeker (*kust haar*) ... en jij ... ben jij wel zeker , want daarnet ...

Kim: Daarnet was ik in de war. Ik dacht dat jij iemand als ik nooit zou willen ... Maar nu ben je teruggekomen ... en ja Sven Ik wil u heel graag Ik droom iedere nacht van u (*kust hem en trekt hem mee naar het bed van Madeleine en gaan op de rand zitten*)

Sven: ... en ik droom ook iedere nacht van u Kim ... (*Kijkt ongerust om*) ... uw bomma ligt er toch niet meer in ?

Kim: (*Glimlacht*) ... Nee, hier is niemand, ze zitten allemaal boven bij de majoor ... (*nu sensueel*) ... en wat droom jij dan over mij , Sven ...

Sven: (*bloost*) ... ja euh ... ik Euh ...

Kim: ... heb ik nog kleren aan in uw droom, Sven ...?

Sven: (*krijgt het warm*) ... n ... nee ...

- Kim: ... Jij ook niet Sven ... als ik over u droom heb jij ook niets aan ... *(trekt haar trui uit , duwt hem neer in het bed en buigt zich over hem)* ... Ik wil met u vrijen Sven !
- Sven: ...oh Kim ... ik ook *(draait haar naast zich en trekt ook zijn trui over zijn hoofd)*
- Madeleine: *(op dat moment horen we struikelen en strompelen bovenaan de trap en zien we Madeleine met een hard klap en schreeuwend op de overloop neer vallen, kreunend blijft ze liggen)* ... pipi ... ik moet pipi doen ...
- Kim: *(Kim en Sven schrikken zich rot en vliegen uit het bed, Sven met zijn trui nog over het hoofd botst ergens tegenop en schreeuwt het uit)* ... Godverdomme Bomma !!!
- Madeleine: ... pipi ... ik moet pipi doen ...
- Kim: *(Pisnijdig)* Kunnen ons ma en ons pa niet beter op u letten verdomme ! Waarom kom jij hier naar beneden om te plassen !? Boven zal toch ook wel een WC zijn ... *(helpt haar ongeduldig recht en zet haar op het toilet ...)* ... en zitten, plassen en zwijgen Bomma ! Ik kom u er zelf afhalen ! *(slaat de deur hard toe, draait zich naar Sven en gaat sensueel naar hem toe)* ... waar waren we gebleven schat ?
- Sven: *(Een beetje van zijn melk)* ... euh kunnen we niet beter op een ander moment ...
- Kim: *(Kordaat)* ... Nee !! Ik wil NU met u vrijen !
- Sven: ... en uw bomma ?
- Kim: Die houdt zich wel koest tot we klaar zijn ... die geraakt trouwens toch niet alleen van het toilet af. ... vooruit doe uw broek uit ! *(zowel Kim als Sven beginnen hun broek uit te trekken)*
- Sylvia: *(de kelderdeur gaat open en we horen bovenaan de trap)* ... Ma !? ... Ma !?
- Kim: *(Schreeuwt het uit terwijl ze vlug hun broek terug aantrekken)* ... Waarom kunnen wij hier geen tien minuten alleen gelaten worden !?
- Sylvia: *(Komt verbaasd de trap af)* ... Ik vroeg mij al af waar je bleef ... ah dat moet Sven zijn waarschijnlijk *(geeft een verbouwereerde Sven een hand)* Dag Sven. *(dan weer tegen Kim)* Zeg heb jij Bomma niet gezien ? Ik vind haar nergens !?
- Kim: *(Woest)* Die zit op het toilet ! Kunnen jullie haar niet beter in het oog houden? Ze is daarnet de trap afgedonderd !
- Sylvia: Ja sorry Kimberley, maar de majoor wou ons per se rondleiden in zijn huis en we zijn ze uit het oog verloren. *(zet zich neer op de rand van het bed)*
- Kim: Waarom ga jij hier zitten ?

- Sylvia: Ik wacht tot bomma klaar is en dan moeten we dringend naar boven want de soep is al uitgeschept.
- Kim: *(Schreeuwt het uit)* IK HEB NU GEEN HONGER ! *(sleurt Sven mee naar de slaapkamer)* ... IK WIL NU MET HEM VRIJEN ! *(duwt Sven de slaapkamer binnen, draait zich om)* ... EN IK WIL NIET GESTOORD WORDEN ! *(slaat de deur hard dicht)*
- Sylvia: *(verbouwereerd)* ... maar Kimberley !?
- Madeleine: ... Kimberley?! ... Kimberley ?! ... Ik heb gedaan !
- Sylvia: ... Ik kom, Ma. *(opent de deur van de badkamer, gaat binnen en sluit de deur)*
- Felix: *(De kelderdeur gaat open)* ... Sylvia ?! ... Sylvia ?! *(komt naar beneden)* ... waar blijven jullie verdomme ? ... *(verbaasd)* ... maar ... waar is iedereen ? *(opent de slaapkamerdeur)* ... Sylvia ?
- Kim: *(Schreeuwt woest)* BUITEN !!!

Korte BLACKOUT + muzikaal intermezzo

Tafereel 3 (Vrijdagmorgen 13 december, 9 uur)

(Bomma ligt in haar bed, dat weg van de muur is gedraaid, Sylvia draagt twee volle emmers zand naar de slaapkamer. Kimberley komt met de trap af met een trommel en een cimbaal op staander en 2 drumstokjes)

Kim: *(ze installeert het materiaal)* ... zo, dat staat goed ... eens even testen of dat wel voldoende lawaai zal maken ! *(geeft een paar stevige roffels op trommel en cimbaal)*

Madeleine: *(Schrikt zich rot en begint weer te gillen)* AAAAAAAHHHHHHHHH !!!

Kim: *(Schrikt)* ... rustig bomma, rustig... 't was maar even oefenen *(kalmeert Bomma)*

Sylvia: *(komt geschrokken uit de slaapkamer)* ... ah, jij bent het. ... Ik schrok me een ongeluk. Volgende keer verwittig je als je op die dingen gaat slaan !

Kim: *(Boos)* ... Ja zeg ma! Sorry hé ! Ik moest toch testen of het genoeg lawaai maakt ! ... In plaats van content te zijn dat we er zo snel een gevonden hebben.

Sylvia: Ja, da's waar! *(geeft haar een kus)* ... met dank aan Sven. Vroeg hij zich niet af waarom jij zijn drumstel per se wou hebben en waarom dat zo snel moest ?

Kim: Nee, niet echt. Ik heb hem wijs gemaakt dat ik drumles volg en dat ik dringend moet oefenen. Hij komt me vanavond na zijn werk zelfs privéles geven.

Sylvia: *(knipoogt)* ... drumles mag ik veronderstellen ... naailes heeft hij dinsdag al gegeven

Kim: Ma !!! Ja, je mag gerust zijn, hij komt drumles geven ! Hij kan heel goed drummen, zegt hij ! Hij heeft zelfs een paar jaar in een groepje gespeeld !

Felix: *(We horen Felix roepen)* Sylvia ! Sylvia ! *(komt dan enthousiast uit het gat gekropen)* ... 't is gelukt! We zitten op de muur ! We zijn er !

Sylvia: *(Blij)*... Echt ! Is't gelukt ! ... oh, fantastisch ! *(vliegt rond zijn nek)*

Kim: Goed gedaan papaatje !

Felix: Ah, het drumstel is al hier zie ik ? *(zet het bed weer op zijn plaats en neemt een pint uit de ijskast)*

Kim: Ja, Sven heeft het deze morgen met zijn auto meegebracht voor hij naar zijn werk ging. Lief hé ! En vanavond komt hij mij zelfs drumles geven.

- Felix: Wat!!! ... Vanavond !?, Dat kan niet!
- Kim: En waarom niet ?
- Felix: Van zodra die bank dicht is beginnen we te boren !!!
- Sylvia: Oei, nee da's waar, Sven mag hier absoluut niets van weten !
- Kim: Verdomme !
- Felix: En hij mag ook niet naar hier komen !
- Kim: Hoe moet ik dat nu uitleggen ? Eerst zag ik de oren van zijn kop dat ik per se vandaag zijn drumstel moet hebben omdat ik absoluut vandaag moet oefenen. Sven is dan zo lief om mij vanavond privé drumles te geven ... en nu moet ik hem gaan vertellen dat ik geen drumles nodig heb vanavond ...
- Sylvia: Je vindt er wel wat op ... zeg hem anders dat je vanavond liever naailes hebt bij hem thuis.
- Felix: ... Naailes !?
- Kim: (*recht*) ... een flauwe grap van ons Ma, Pa ! ... Ik verzin wel iets (*wil de trap op*)
- Sylvia: Zeg, hoe was het eigenlijk deze nacht bij de majoor ?
- Kim: Amai, wat was me dat ! Ik lig in dat klein kamertje op de gang, met de kamer van Serafine tussen die van mij en de majoor. Maar de badkamer ligt recht over mijn kamertje.
- Sylvia: En er is één badkamer voor de majoor, Serafine en voor u ?
- Kim: Ja en in die badkamer staat ook de WC ! Ik heb gewacht tot de majoor en Serafine klaar waren om mijn tanden te gaan poetsen en dan ben ik naar de badkamer gegaan. Maar ik was nog maar binnen of de majoor stond daar al
- Sylvia: (*gespeeld verontwaardigd*) ... 't is niet waar ?!
- Kim: Hij was vergeten zijn tanden uit te doen (*griezelt*) ... zijn ogen vielen bijna uit zijne kop als mij zag staan in mijn negligéke (*lacht*) ... (*tegen Sylvia*) ... dat kort rood ...
- Sylvia: Waar uw borsten bijna uitvallen ?
- Kim: Ja !
- Felix: Verdoeme ... de oude snoeper

- Kim: 'T moet toch wel indruk op hem gemaakt hebben, want hij is deze nacht wel vier keer opgestaan om te gaan plassen.
- Felix: Ofwel heeft de majoor serieus last van zijn prostaat, ... ofwel is er een andere reden (*lacht vals*) .
- Sylvia: Ik kan me wel voorstellen wat de reden was ...
- Kim: Ja, da's duidelijk (*duwt haar borsten even omhoog*) ... hij is iedere keer door mijn sleutelgat komen loeren. De laatste keer heeft hij mijn deur zelfs open gedaan ... maar ik deed of ik sliep en hij is weer weg gegaan.
- Felix: Goed, daar kunnen we nog gebruik van maken ... Ik ga wat slapen, ik heb de hele nacht doorgewerkt (*verdwijnt in de slaapkamer*)
- Sven: (*we horen de kelderdeur open gaan en Sylvia en Kim kijken verwonderd naar de trap tot ze Sven zien verschijnen*)
- Kim: Sven !? Moet jij niet werken ?
- Sven: De bank is dicht !
- Kim: Dicht ? Die zou vandaag toch nog open zijn ?
- Sven: Ze hadden blijkbaar meer tijd nodig om zich te installeren in het nieuw kantoor.
- Kim: Moet jij dan niet in het nieuwe kantoor zijn ?
- Sven: (*Beteuterd*) ... Ik ben ontslagen !
- Kim: Ontslagen ?! Waarom !
- Sven: Reorganisatie van de bank ! Er moeten 70 jobs sneuvelen en in het nieuwe kantoor is geen plaats meer voor mij ! Mijn tijdelijk contract eindigt vandaag en ze willen het niet verlengen. (*bitter*) De kantoordirecteur had nochtans beloofd dat ik een vast contract kreeg.
- Sylvia: (*Heeft ondertussen haar jas aangedaan*) Ik ga even boodschappen doen hé (*verdwijnt naar boven*)
- Kim: (*neemt hem eens goed vast*) ... Ocharme schat ! En wat ga je nu doen ? Jij moest vandaag toch nog werken ? Uw contract stopt toch pas vanavond ?
- Sven: Ja, maar ik moest onmiddellijk stoppen en ik mocht nergens meer aankomen ... schrik dat ik nog van alles zou saboteren zeker, nu ik weet dat ik ontslagen ben ...

- Kim: Oh, dat komt goed uit, dan kan je me nu drumles geven !
- Sven: Nu !?... mijn hoofd staat helemaal niet naar drumles geven ! Ik zou je vanavond toch drumles geven.
- Kim: Maar ik kan vanavond niet ... de majoor heeft gevraagd of ik in het zangkoor kom en omdat wij hier gratis mogen logeren kon ik dat absoluut niet weigeren... vanavond is het repetitie van het zangkoor .
- Sven: .. ja maar ...
- Kim: *(kust hem)* ... alsjeblief.... Please ...
- Sven: *(glimlacht voor het eerst)* U kan ik niets weigeren
- Kim: *(Blij)* Je bent een schat ... maar eerst ga ik die koptelefoon op bomma haar oren zetten of ze schreeuwt weer het hele kot bij elkaar *(haalt de koptelefoon uit haar tas en buigt zich over bomma)* ... hier bomma *(toont de koptelefoon)* die ga ik op uw oren zetten, want ik ga wat op die trommel slaan *(zet hem op terwijl bomma wat grommelt)*
- Sven: Klaar ?
- Kim: *(neemt 2 drumsticks en zet zich achter de trommel en het cimbaal)* Ja !
- Sven: Laat eens horen wat je tot nu toe geleerd hebt.
- Kim: *(Slaat nu een tiental seconden als een bezetene keihaard op trommel en cimbaal in een hels ritme zodat we een oorverdovend afschuwelijk kabaal horen)*
- Sven: *(Houdt geschrokken zijn handen op zijn oren en schreeuwt na een tijdje)* STOP ! STOOOOOPPP !!!
- Felix: *(Komt geschrokken uit de slaapkamer en schreeuwt ook)* STOP ! STOP !
- Kim: *(Gaat zo op in haar getrommel dat ze niets ziet of hoort tot Felix de stokken uit haar handen trekt)* ... hé, wat doe je nu !
- Felix: Als je nog eens zo een kabaal wil maken verwittig dan op voorhand ! Verdomme ! ... Zo kan ik hier toch niet slapen, ik ga een pint drinken. *(verdwijnt naar boven)*
- Sven: *(ontdaan)* ... veel heb je precies niet geleerd op die drumles van jou .
- Kim: *(Ontgoocheld)* Vind je ? Ik vond me nochtans goed bezig !

- Sven: ... Alleen al de manier waarop je die drumsticks vasthoudt (*gaat achter haar staan en zet de drumsticks op de correcte manier in haar handen*) ... zo moet je die vasthouden ! (cfr. <https://www.youtube.com/watch?v=3xPFvHKLrP0>)
- Kim: (*Geniet zichtbaar van de aanraking met Sven die half op haar rug ligt en laat opzettelijk de sticks vallen*) ... oeps ! Sorry Sven ! (*raapt ze op en zegt sensueel*)
... Hoe moest ik ze weer vasthouden ?
- Sven: (*herhaalt de handelingen van daarnet*) ... zo Kim (*voelt ook wel dat Kim wil flirten*) ... en concentreer je nu op het drummen, anders leer je het nooit !
... OK en nu rustig vanuit de pols op de drum kloppen (*laat haar handen los*)
- Kim: (*klopt nu een aantal keren redelijk stuntelig, maar niet te hard op de drum*)
... is het zo goed, Sven ?
- Sven: (*Trekt een bedenkelijk gezicht*) ... nee, niet echt ... wacht ik zal je handen vasthouden ...
- Kim: (*Geniet*) ...hmmm lekkerrr !
- Sven: (*Wimpelt haar avances af*) ... nee Kim, drummen ! (*kloppen nu een poosje vrij OK op de drum...*)
- Majoor: (*komt de trap af*) ... Kim !
- Kimberley: (*schrikt op als ze de majoor ziet, Sven laat haar handen snel los en gaat achter de drum weg*) ... oeps, mijnheer majoor ... je deed me schrikken !
- Majoor: Mijn excuses Kim, maar ik heb op de deur geklopt maar door al dat lawaai heb je het waarschijnlijk niet gehoord en daarom ben ik dan zo maar naar beneden gekomen. ... (*bekijkt nu argwanend Sven en zegt streng*) ... en wie bent u, jongeman ?
- Sven: Ik ben Sven Peeters mijnheer en Kim en ik zijn een k...
- Kim: (*snel*) Hij is mijn drumleraar !
- Sven: ... Ja , maar wij zijn ook ...
- Kim: Overeen gekomen dat hij mij één keer per dag zou komen les geven, is het niet mijnheer Peeters ? (*Kim probeert heem mimisch duidelijk te maken dat hij het spelletje moet meespelen*)
- Sven: (*Weet niet waar hij het heeft*) ... mijnheer Peeters ? Maar Kim

- Majoor: Drumles !? Maar waarom heb je dat niet aan mij gevraagd Kim ?
- Kim: *(gaat flirterig naar de majoor)* ... kan u drummen mijnheer majoor ?
- Majoor: ... Of ik kan drummen !? ... U vraagt of ik kan drummen ? *(hoogdravend)* Ik was dan wel bij de genietroepen, maar ik maakte ook jarenlang deel uit van de koninklijke militaire kapel als trommelaar !
- Kim: *(kijkt sensueel naar zijn kruis)* ... oh mijnheer majoor , hebt u dan ook zo'n grote trommelstok ...
- Majoor: *(even van zijn melk)* ... euh of ik wat ... euh trommelstok Euh nee, die heb ik jammer genoeg niet meer. Ik heb het trommelen steeds moeten beperken tot in de kazerne. Thuis moest ik daar niet mee afkomen, Serafine kan niet tegen het lawaai.
- Kim: Oei, dat wist ik niet ! *(gespeeld beteuterd)* Mag ik dan niet meer drummen ?
- Majoor: *(zucht)* Als Serafine het hoort krijg je moeilijkheden! Gelukkig is ze nu naar de markt en heeft ze er niets van gehoord . Als je alleen oefent als ze niet thuis is, is er geen probleem. Van mij mag het !
- Kim: Oh dank u mijnheer majoor ! *(geeft hem een klapzoen)* U bent een schat !
- Majoor: Dank u Kim. Ik was echt verheugd toen ik hier in de kelder hoorde trommelen, alhoewel het niet te best klonk.
- Kim: *(Gespeeld beteuterd)* ... vindt U ?
- Majoor: Ik heb het al die jaren sinds ik met pensioen ben gemist.
- Kim: Oh, maar als u wil mag u gerust op mijn drumstel spelen hoor mijnheer majoor ...
- Sven: *(Loopt tegen het kookpunt aan)* ... uw drumstel !?
- Kim: *(snel)* Ik mag het drumstel van mijnheer Peeters lenen ... lief hé !
- Majoor: Dat is inderdaad vriendelijk van mijnheer Peeters ! Hebt u er iets op tegen dat ik het af en toe ook eens gebruik, mijnheer ?
- Sven: *(met tegenzin)* Nee, *(spottend)* "mijnheer" majoor. Daar heb ik niets op tegen !
- Kim: Oh, maar waarom geeft ú me dan geen les mijnheer majoor ? U weet wanneer Serafine niet thuis is en als ze weg is komt u mij gewoon les geven. Dat is toch veel makkelijker zo ?

- Majoor: (*enthousiast*) Maar dat is een schitterend idee, Kim ! Dan kan ik eindelijk zelf ook nog eens op een trommel roffelen. Je zal er versteld van staan hoe goed ik kan trommelen Kim !
- Sven: (*In alle staten*) Dat is het toppunt! (*stapt woest de trap op en slaat de kelderdeur keihard dicht !*)
- Kim: Oei, die is precies boos ... (*haalt de schouders op*) Dat lossen we later wel op. (*gaat achter de drum zitten en zegt sensueel*) ... kunnen we dan meteen met de les beginnen, mijnheer majoor ?
- Majoor: (*enthousiast*) Maar natuurlijk Kim (*kijkt ongerust op zijn horloge*), nu Serafine nog niet terug is ... (*gaat achter haar staan en zet de drumsticks op de correcte manier in haar handen*) ... zo moet je die vasthouden ! (*herhaalt de scène met het drummen zoals Sven die deed*)
- Kim: (*Speelt dat ze geniet van de aanraking met de majoor die half op haar rug ligt en laat opzettelijk de sticks vallen*) ... oeps ! Sorry mijnheer majoor ! (*raapt ze op en zegt sensueel*) Hoe moest ik ze weer vasthouden ?
- Majoor: (*herhaalt de handelingen van daarnet*) ... zo Kim (*geniet van het moment*) ... en concentreer je nu op het drummen, anders leer je het nooit !
.... OK en nu rustig vanuit de pols op de drum kloppen (*laat haar handen los*)
- Kim: (*klopt nu een aantal keren redelijk stuntelig, maar niet te hard op de drum*)
... is het zo goed, mijnheer majoor ?
- Majoor: (*Met bedenkelijk gezicht*) ... nee, niet echt ... wacht ik zal je handen vasthouden ...
- Kim: (*Speelt dat ze geniet*) ...hmmm lekkerrr !
- Majoor: (*Wimpelt haar avances af*) ... nee Kim, drummen ! (*kloppen nu een poosje vrij juist op de drum...*)
- Felix: (*komt de trap af samen met Sylvia*) ... Kim!
- Majoor: (*Kim en de majoor schrikken zich rot waarbij de drumsticks in de lucht vliegen*) Oh euh dag Felix, ik was jouw dochter drumles aan het geven ... als het ware ! (*kijkt haastig op zijn horloge*) Maar nu moet ik dringend weg ! (*haast zich naar boven*)
- Sylvia: Wat was je daar aan het doen met de majoor ?
- Kim: Hij gaf me drumles !
- Felix: Drumles !? Hij lag zowat op jou !

- Sylvia: En wat is er gebeurd met Sven ? Hij was woest toen wij hem tegenkwamen en hij schreeuwde dat hij jou nooit meer wilde zien na wat jij hem hebt aangedaan ?
- Kim: (*zucht*) ... ja, ik ben misschien wel iets te ver gegaan, maar ik had gisteren aan de majoor gezegd dat ik nog geen vriendje had en daarom deed ik alsof Sven enkel mijn drumleraar was en daarna gaf ik hem de bons als drumleraar en toen is hij boos weggelopen.
- Sylvia: En waar was dat allemaal voor nodig ?
- Kim: We moeten de majoor toch te vriend houden zolang we niet in de bank zijn geraakt. Hij doet momenteel alles wat ik vraag en dat moeten we zo houden !
- Felix: (*Trots*) Jij bent een dochter van je vader, Kimberley ! Ik ben trots op jou ! Die Sven draait wel weer bij.
- Kim: Ik hoop het ! (*plots kordaat*) ... Pa, we moeten nu onmiddellijk een gat in die muur boren !
- Felix: Nu ?! Waarom ?
- Kim: De bank is onvoorzien dicht vandaag, het is daarom dat Sven hier was.
- Sylvia: ik vroeg het me al af of die niet moest werken.
- Kim: En de majoor zei me dat Serafine een hekel heeft aan tromgeroffel in huis. Hij was vroeger in het leger ook trommelaar in de muziekkapel, maar hij heeft van Serafine nooit thuis mogen oefenen. En Serafine zit nu op de markt , zodus ... !
- Felix: Ok , je hebt gelijk. Dit is een buitenkans, het is nu of nooit. (*gaat naar het bed van bomma en trekt het opzij*) Kom mee Sylvia, daarvoor heb ik uw hulp nodig. Kimberley, van zodra je de drillboor hoort begin je te drummen alsof uw leven er van af hangt ! (*verdwijnt in het gat, gevolgd door Sylvia*)
- Bomma: (*probeert uit het bed te komen*) Pipi ... ik moet pipi doen !
- Kim: (*Zucht*) Nu toch niet bomma ! (*twijfelt even, haal dan de koptelefoon van bomma's oren*) ... Kom, ik zal u rap op het toilet zetten (*helpt bomma uit bed en gaat er mee naar het toilet*) ... en blijven zitten tot ik u er kom af halen ! Ik zet die koptelefoon terug op uw oren, want straks gaat er heel veel lawaai zijn hé bomma. (*nu horen we op geluidsband een drillboor die in gang wordt getrokken en dan de motor die zachtjes draait*)
- Sylvia: (*Steekt haar hoofd door het gat*) Ben je klaar Kimberley ? ... Kimberley !?

Kim: *(Komt vlug uit het toilet, terwijl ze de deur sluit) ... Bomma moest nog dringend plassen. (gaat achter het drumstel zitten) ... OK, ik ben er klaar voor.*

Sylvia: *(Roept naar Felix terwijl ze in het gat verdwijnt) OK, Felix ! begin maar !
(Nu horen we op geluidsband luid het hameren van een drillboor op een muur.
Onmiddellijk begint Kimberley op het drumstel te slaan.)*

(Op een of andere manier wordt best duidelijk gemaakt aan het publiek dat er een tijdsverloop is. Dit kan door een korte black-out te geven terwijl de drillboor en de drum blijven spelen of door de wijzers van de klok die in de kelder hangt zichtbaar een half uur te laten verder draaien of ...)

(Plots stopt het geluid van de drillboor en zien we rook (een stofwolk) uit het gat uit de muur komen. Dan verschijnt een bestofte Sylvia half uit het gat) ... Het is gelukt ! We zijn er door ! (doet teken naar Kim dat ze moet stoppen met drummen) ... we zijn er door Kimberley !

Kim: *(Springt verheugd recht) ... Echt waar !? Keigoed, ma !*

Sylvia: *Kom mee kijken, gij kent de bank ! (Sylvia verdwijnt, gevolgd door Kim. Op de achtergrond horen we de gedempte stem van bomma om Kimberley roepen)*

Madeleine: *Kimberley ! Kimberley! Ik heb gedaan ! Kimberley ! ... (dan horen we gestommel en zien we de deur van het toilet open gaan. Madeleine komt naar buiten geschuifeld) ... Kimberley ?! (ziet Kim nergens, een glimlach verschijnt en dan gaat ze met enige moeite achter het drumstel zitten en geeft dan luid een korte maar fantastische demonstratie op het drumstel. Dan kijkt ze naar de slaapkamerdeur) ... Poes !? ... Poes ?! ... (ze schuifelt naar de slaapkamer , gaat binnen en sluit de deur)*

Serafine: *(Plots horen we de kelderdeur openvliegen en komt een furieuze Serafine naar beneden terwijl ze al van bovenaf haar litanie afsteekt) Mijnheer De Cat, hier in de kelder mag absoluut niet getrommeld worden !!! Ik heb het al die jaren aan mijn broer verboden omdat ik verschrikkelijke hoofdpijn krijg van dat lawaai. En nu kom ik thuis van de markt en hoor ik hier uit de kelder dat afschuwelijke tromgeroffel. Mag ik u dan ook vriendelijk maar beslist verzoeken dat drumstel onmiddellijk uit de kelder weg te halen. Ik vind het trouwens heel erg onbeschoft dat u dit doet zonder toestemming te vragen aan mij of mijn broer en ik ...
(Plots stukt Serafine in haar litanie als ze ziet dat er niemand in de kelder aanwezig is) ... hé, waar is iedereen ?! ... (ziet dan ontdaan het gat in de muur)*

Wat heeft dat te betekenen ?! (*knielt voor het gat, steekt haar hoofd er even in en staat dan geschokt weer recht*) ... De bank ! Die gaan de bank beroven !
 ... Ik wist het ! Ik wist dat het krapuul is ! En Evarist wou me niet geloven !
 (*triomfantelijke grijnzend*) Maar nu zál hij me wel moeten geloven ! Ik verwittig
 onmiddellijk de politie ! (*Wil kordaat naar boven gaan*)

Madeleine: (*Komt met de met aarde besmeurde dode kat van Serafine in haar armen uit de slaapkamer*) ... poes ... poes (*aait ze*)

Serafine: (*Schrikt zich een ongeluk en besterft het bijna als ze haar dode kat ziet*)
 ... Minou !? ... Minouke ? ... Wat is er met jou gebeurd ? .. Minouke toch ! (*gaat geschokt naar Madeleine en wil de kat uit haar armen halen*)

Madeleine: (*Draait zich weg*) Poes! Mijn poes ! Mijn poes !

Serafine: (*Probeert nu agressief de kat uit Madeleines armen te trekken*) Nee! Dat is mijn poes! Dat is mijn Minou ! (*Er ontstaat nu een gevecht om de kat waarbij langs twee kanten aan de kat wordt getrokken met het nodige geschreeuw*)

Kim: (*komt gehaast uit het gat gekropen*) Wat is hier aan de hand ?! (*geschrokken*)
 Verdomme Serafine ! (*trekt Serafine van Madeleine weg en schreeuwt in paniek*)
 PA ! Ma ! (*ondertussen gaat Madeleine in een hoek op de grond zitten, de dode kat aaiend en er zacht tegen pratend*)

Serafine: (*Probeert zich worstelend uit de greep van Kim te bevrijden*) Laat me los! Laat me los ! Krapuul dat je bent ! Hier zullen jullie voor boeten ! Mijn kat vermoorden en de bank beroven ! Laat me los!

Kim: (*Tegen Serafine*) Hou u stil of ik klop op uwe kop ! (*terwijl ze haar hand voor Serafines mond houdt schreeuwt ze nogmaals*) PA! MA!

Felix: (*Komt gehaast uit het gat gekropen*) Wat scheelt er, waarom ... Godverdomme Serafine ! Shit, nu hangen we !

Sylvia: (*Komt ook uit het gat*) ... 't is niet waar hé! Verdomme ! Wat moeten we nu doen !

Kim: (*Serafine bijt in haar hand*) ..AAAUUUWW ! (*trekt haar hand weg*)

Serafine: Laat me onmiddellijk los !

Kim: (*boos*) Nooit !

- Serafine: (*Boosaardig*) Hou me dan maar vast, maar Jullie vliegen toch de gevangenis in ! Smerig krapuul ! Van zodra ik de politie heb verwittigd is het met jullie gedaan ! Vuile moordenaars !
- Felix: (*Verwonderd*) Moordenaars ?! en wie hebben wij dan wel vermoord ?
- Serafine: Mijn poes, mijn Minouke
- Felix: (*Verwonderd*) Hoe weet ze dat van die kat ?
- Kim: (*Zuchtend*) Bomma heeft die opgegraven ... (*wijst naar Madeleine in de hoek*)
- Felix: (*Vol afschuw*) Eikes Ma !
- Serafine: En laat me nu onmiddellijk los ! Maak het niet erger dan het al is !
- Sylvia: (*Jammerend*) ... Ze heeft gelijk. We kunnen haar maar beter los laten Het is gedaan ! We vliegen toch de gevangenis in !
- Felix: (*Kordaat*) Sylvia hou op met dat gejammer ! Zolang de politie van niets weet is er niets aan de hand. We moeten haar hier beneden houden. Dan kán ze de politie niet verwittigen. (*Tegen Kim*) We binden haar vast en sluiten haar op in het toilet .
- Serafine: (*schreeuwt luid*) Help! Help ! Evarist !
- Kim: (*woest*) Zwijgen verdomme ! (*houdt haar hand weer voor Serafines mond, maar die bijt weer*) ... AAAUUUWWWW !
- Felix: (*Haalt zijn bestofte zakdoek uit zijn broek en klopt hem even uit*) Hier, bindt die voor haar mond. Sylvia, haal dat touw uit de slaapkamer! Ik zal haar vasthouden. (*Serafine wordt grondig vastgebonden en met een zakdoek voor haar mond gebonden in het toilet gestopt. De deur wordt langs buiten op slot gedaan en Felix steekt de sleutel in zijn zak*)
- Kim: Zo daar zijn we toch even van verlost. (*blaast op haar vingers*) Ze heeft verdomme scherpe tanden!
- Sylvia: Maar wat gaan we nu doen ? We kunnen haar hier toch niet eeuwig vasthouden. Vroeg of laat geraakt ze vrij en verwittigt ze de politie.
- Felix: Eigenlijk maakt het niet zoveel uit dat ze op de hoogte is. Morgen komen ze de bank leeg maken en komen ze het toch te weten, maar dan zijn wij hier al lang weg. We moeten haar hier gewoon tot morgen opgesloten houden en er voor zorgen dat de majoor niets ontdekt.

- Sylvia: *(Gaat naar Madeleine)* Kom Ma, ga maar terug in uw bed liggen. Hier zo op de grond wordt ge nog ziek, dat is veel te koud voor u ... en geef dat beest nu maar hier Ma, ze begint al te stinken.
- Ma: *(spartelt hevig tegen)* Poes ... Poes ... Poes !
- Sylvia: Felix, pak die kat af ! *(als Felix de kat wegneemt steekt Sylvia een protesterende Ma in bed en probeert haar te kalmeren)*
- Felix: *(Geeft met afschuw de kat door aan Kim)* ... Hier, zorg jij maar dat je ervan af geraakt, jij hebt ze tenslotte om zeep geholpen !
- Kim: *(Verontwaardigd)* Ja zeg Pa ! Dat was een ongeluk ! En had ik die drillboor niet mee gebracht dan was je nooit door die muur geraakt ! *(houdt de kat ver voor zich uit)* En waar moet ik er mee naar toe ? Die stinkt als de pest ! ... Ik steek ze terug onder die berg aarde . *(Wil naar de slaapkamer)*
- Sylvia: Nee, niet terug in de slaapkamer ! Begraaf ze in de tuin !
- Sven: *(Kim wil zuchtend de trap op als we op de kelderdeur horen kloppen en de deur open gaat)* ... Kim ik ben het, Sven ... mag ik binnen komen ?
- Kim: *(Blij verrast)* ... Sven ! Natuurlijk, kom maar naar beneden ! *(geeft vliegensvlug de kat door aan Felix die ze op haar beurt doorgeeft aan Sylvia die de kat uiteindelijk weer in de armen van Madeleine stopt.)*

Black-out en het refrein van “Die kat komt weer” van Phil Kevin (vanaf sec. 48)

<https://www.youtube.com/watch?v=zHrbJ6G9nPM>

PAUZE

Tafereel 4 (Vrijdagnamiddag 13 december)

- Sven: *(Komt de trap af met een bescheiden ruikertje bloemen in de hand)* Kim, ik begin er na daarnet aan te twijfelen of je me eigenlijk nog graag ziet, maar ik wil je laten zien dat ik je wél nog graag zie ... hier, die bloemen zijn voor jou ...
- Kim: *(Ontroerd)* Maar Sven toch ... dat had je echt niet moeten doen. Natuurlijk zie ik je nog graag ... *(neemt hem vast)* ... heel graag *(kust hem en doet ondertussen met één hand teken naar Felix en Sylvia dat ze moeten verdwijnen)* ...
- Sylvia: *(gaat naar de slaapkamer)* ... Kom mij eens helpen met het bed opmaken Felix !
- Felix: *(heeft niet door dat Kim hem weg wil)* ... Waarom ? Ik heb u nog nooit geholpen met het bed opmaken ?
- Sylvia: Dan doe je dit deze keer maar wél ! Kom mee ! *(sleurt hem de kamer in)*
- Sven: *(bekomt even van de kus)* Je meent het toch echt hé Kim ?
- Kim: Maar natuurlijk Sven. Je hoeft helemaal niet aan mij te twijfelen. *(Sven staat met zijn rug naar het bed van Madeleine en Kim ziet plots dat het nog niet tegen de muur staat en dat het gat zichtbaar is)*
- Sven: Daarnet deed je nochtans heel afstandelijk als die majoor binnenkwam. Waarom mag die niet weten dat je mijn lief bent ?
- Kim: *(probeert er zich uit te praten)* ... maar die mag dat wél weten !
- Sven: Waarom zei je dan dat ik maar de drumleraar was ?
- Kim: *(Gespeeld onschuldig)* Zei ik dat ?
- Sven: *(Boos)* Ja Kim, dat zei je! Wat is er aan de hand ? Je doet weer zo raar *(wil zich lostrekken van Kim die hem wanhopig vast houdt zodat hij het gat niet zou zien)* ... laat me los !
- Kim: *(Klampt hem wanhopig vast)* Nee Sven , ik wil je niet laten gaan. Ik zie je graag !
- Sven: *(Trekt zich los, gaat naar de trap en draait zich om)* Of je zegt me wat hier aan de hand is ... of ik ga onmiddellijk weg en je ziet me nooit meer terug ! *(ziet nu plots het gat in de muur)* ... Hé, wat is dat ?! hoe komt dat gat in de muur ?
- Kim: *(Duwt met een klap het bed weer tegen de muur waardoor Madeleine weer opschrikt en gaat op het bed zitten)* Welk gat ?!

- Sven: *(Gaat tot bij Kim)* Dat gat in de muur waar je nu het bed hebt tegen gezet.
- Kim: Daar is geen gat !
- Sven: Daar is wel een gat ! *(trekt nu met een ruk het bed met Kim er op opzij)* ... Dát gat !
.. Dan is al die aarde in die slaapkamer afkomstig uit dat gat waarschijnlijk
- Kim: *(Begint nu dramatisch te wenen)* Oh Sven ... nu is alle verloren ... *(luid snikkend)*
- Sven: *(Gaat onthutst naast Kim zitten)* Maar wat is er toch Kim en waarom moet je zo plots huilen .. en hoe komt dat gat in de muur ?
- Kim: *(Beteuterd)* Wij hebben een tunnel gegraven naar de kelders van de bank ?
- Sven: *(Springt geschokt recht)* Jullie hebben wat ?
- Kim: Een tunnel gegraven naar de bank ...
- Sven: *(Plots begrijpend)* ... Ik vroeg me al af waarom al die aarde in jullie slaapkamer lag !
- Kim: *(dramatisch)* ...maar het is echt onze schuld niet ... we konden niet anders .
- Sven: Jullie konden niet anders ?!?
- Kim: We werden gedwongen door de majoor ?
- Sven: De majoor !?
- Kim: Ja, hij is de leider van een gangsterbende en zij hebben ons hier in de kelder gehuisvest als dekmantel voor hun criminele activiteiten en we werden gedwongen om die tunnel te graven want anders zouden we het niet overleven zeiden ze. En toen jij mij drumles aan het geven was ende majoor kwam binnen dan deed ik zo raar tegen jou om jou te redden. Ik moest wel zo doen om je zo snel mogelijk buiten te krijgen want als de majoor zou door hebben dat jij mijn lief bent dan zou hij denken dat ik jou verteld heb van die tunnel en dan zou hij jou van kant maken ... *(buiten adem snikkend)*
- Sven: *(Verbijsterd)* ... Meen je dat, Kim
- Kim: Ja natuurlijk.
- Sven : Ik vind die majoor wel een opgeblazen oude zaag, maar een gangster ...
- Kim: Oh Sven, je weet niet wat voor verschrikkelijk mens hij is, ... als hij boos wordt is hij tot verschrikkelijke dingen in staat ... daarom doen wij er alles aan om hem niet boos te laten worden ...

- Sven: Waarom zijn jullie niet naar de politie gegaan ?
- Kim: En wie denk je dat de politie zal geloven ? Een gerespecteerde majoor of een bende krapuul, zoals de mensen over ons spreken ?
- Sven: *(Gaat nu helemaal mee in het verhaal en gaat naast haar zitten)* Ocharme Kim ! Wat verschrikkelijk ! En jij ... jij hebt mijn leven gered *(ontroerd)* Hoe heb ik ooit aan jou durven twijfelen Kim ? *(kust haar)*
- Kim: *(Nasnikkend)* En wat moeten we nu doen Sven ?
- Sven : Zijn jullie al door de muur van de bank geraakt ?
- Kim: Ja.
- Sven: En hebben ze de kluizen van de bank al gekraakt ?
- Kim: Nee, ik denk dat ze dat vanavond gaan doen ?
- Sven: *(Denkt na)* Hoe kunnen we dat verijdelen zonder dat de politie jullie verdenkt ? *(snuift nu plots nadrukkelijk een paar keer met zijn neus)* ... het spijt me dat ik het moet zeggen Kim, maar het stinkt hier zo ... heeft je grootmoeder misschien in haar bed gedaan ?
- Kim: *(nonchalant)* Nee, dat zal die dode kat zijn ?
- Sven: *(Springt vol afschuw recht)* Ligt er een dode kat in dat bed ?
- Kim: Ja, dat is de kat van Serafine, maar ... *(Er wordt op de kelderdeur geklopt)*
- Sven: *(Kim en Sven kijken angstig naar boven)* ... wie zou dat zijn ?
- Majoor: *(Er wordt nogmaals geklopt en we horen de deur open gaan)* ... Kim ?!
- Kim: *(Fluisterend)* Dat is de majoor. Verstop je vlug ! *(Sven wil het toilet openen)*... Nee, dat is op slot ... Kruip onder het bed, vlug !
- Sven: *(Bang)* Nee! Als hij in de tunnel wil gaan en het bed verschuift dan ziet hij ...
- Majoor: *(Ongeduldig)* Kim ?!
- Kim: ... Kruip dan in het bed !
- Sven: *(Wanhopig)* .. Niet in het bed! Uw grootmoeder .. die kat !

- Kim: Het kan niet anders ! Vlug ! (*wanhopig kruipt Sven onder de lakens in het bed bij Madeleine, die even wat grommelt maar met de kat in haar armen rustig blijft. Kim fatsoeneert zich vlug wat*) ... kom maar naar beneden hoor mijnheer majoor.
- Majoor: (*Heeft zijn galauniform van het leger mét hoofdeksel aangetrokken en heeft zich duidelijk ,moed ingedronken. Hij komt met een gigantische ruiker rode rozen in de hand wat wankelend de trap af, gaat naar Kimberley en zegt plechtig) als ... alstublieft Kimberley ... wil deze rode rozen van mij aanvaarden ...*
- Kim: (*Neemt verbouwereerd de bloemen aan*) ... euh ..d ... dank u wel mijnheer majoor ...
... Waaraan heb ik dat verdiend ?
- Majoor: (*Schraapt zenuwachtig een paar keer de keel terwijl hij tot aan het bed marcheert en zich dan terug omdraait naar Kim. Dan begint hij aan zijn stuntelige monoloog die hij hartstochtelijk, maar met de nodige versprekingen naar voor brengt*)
... Kim ... mijn liefste Kim ik ben stilaan wat ouder aan het worden en ik heb nooit het genoeg mogen ervaren om een vrouw aan mijn zijde te hebben.
Stilaan had ik alle hoop opgegeven, maar plots kwam jij in mijn leven En ik weet dat Jij misschien eerder aan een jongere man had gedacht , maar ik kan je verzekeren dat ik nog kerngezond ben en in de kracht van mijn leven. Bovendien kan ik financieel heel wat meer bieden dan zo'n jonge kerel die het bovendien aan de levenswijsheid ontbreekt die ik in overvloed heb opgedaan ... daarom Kimberley ... wil je met me trouwen ? (*gaat houterig op één knie zitten*)
- Sven: (*Tijdens het huwelijksaanzoek van de majoor steekt een verbijsterde Sven ongelovig zijn hoofd boven het laken*)
- Kim: (*krijgt de slappe lach, maar probeert zich in te houden om de majoor niet teveel te kwetsen en gaat ontdaan op een stoel zitten*) ... sorry mijnheer majoor ... ik wil u niet uitlachen .. dat is gewoon van de zenuwen ... u overvalt mij hiermee ... dat had ik helemaal niet verwacht ... ik euh ... mag ik dat eerst even laten bezinken mijnheer majoor ... trouwens vooraleer ik ga trouwen moet ik eerst de toestemming aan mijn ouders vragen ... (*kan tussendoor af en toe een lach nauwelijks onderdrukken*)
- Majoor: Maar natuurlijk Kim ... ik begrijp dat ik je daarmee overval en ik begrijp uiteraard ook dat jouw ouders hun toestemming moeten geven ... (*probeert tevergeefs wanhopig recht te raken*) ... euh wil je me even recht helpen Kimberley ... ik heb wat last van mijn rechter knie ... een gevolg van de oorlog natuurlijk ... maar voor de rest ben ik fysiek nog in orde hoor ...

- Kim: Maar natuurlijk mijnheer majoor (*helpt hem recht en duwt hem naar de rand van het bed*) ... hier ga even zitten ... ik haal mijn ouders er even bij ... (*gaat ingehouden schokkend van het lachen de slaapkamer binnen*)
- Majoor: (*Zit wat ongemakkelijk rondkijkend op de rand van het bed*) ik denk dat ik wel een goede indruk heb gemaakt ze heeft toch niet onmiddellijk nee gezegd ...
- Sven: (*We zien Sven zijn hoofd weer tevoorschijn komen en grimassen trekken terwijl hij plots het hoofddeksel van de majoor zijn hoofd slaat, terug onder de lakens duikt waarop Madeleine weer wat grommelt en beweegt*)
- Majoor: (*Geschrokken*) ... Hé .. wie doet dat ? ... ach ja Kimberleys grootmoeder ... (*staat recht , zet zijn hoofddeksel weer op en gaat terug zitten. Snuift dan een paar keer luidop met zijn neus*) ... het stinkt hier precies wel een beetje (*kijkt argwanend even achterom*) ... Kimberley zal ongetwijfeld haar ouders aan het overtuigen zijn.
- Sven: (*Sven slaat nu opnieuw het hoofddeksel van de majoor zijn hoofd*)
- Majoor: (*Staat geschrokken recht*) ... wel potverdorie ...(*wil zijn hoofddeksel oprapen*)
- Felix: (*Met moeite hun lach onderdrukkend komen Felix, Sylvia en Kim binnen*) Zozo majoor, ik hoor van ons Kimberley dat je ons een belangrijke vraag te stellen hebt ?
- Majoor: (*begint duidelijk tekenen te vertonen dat hij dringend naar het toilet moet*) ... euh ja meneer De Cat euh Felix ik ... wou u graag de hand van uw dochter vragen ...
- Felix: Majoor, ik moet eerlijk toegeven dat je ons wat overvalt met die vraag en ik zeg zeker niet op voorhand nee, maar ik wou graag toch wat doorslaande argumenten zien (*doet het "geld"-teken met zijn vingers*) vooraleer ik ja zeg ...
- Majoor: (*Verheugd*) Oh maar beste Felix, ik heb heel doorslaggevende argumenten ... maar zou ik misschien eerst even naar het toilet mogen (*met een ongemakkelijk lachje*) ... de zenuwen spelen mij blijkbaar parten. ... Hé die deur gaat niet open ...
- Sylvia: (*vlug*) Het toilet zit verstopt. Daarom hebben we de deur op slot gedaan ...
- Majoor: Oh maar had dat dan gezegd. Ik laat onmiddellijk iemand komen om dat te laten ontstoppen ... maar eerst moet ik dringend (*gaat vlug de trap op , maar draait zich halfweg om*) ... à propos .. hebben jullie Serafine niet gezien ? Ze moet terug zijn van de markt want haar boodschappentas staat in de gang, maar ik kan haar nergens vinden ?
- Sylvia: Nee hoor majoor. Wij hebben haar hier niet gezien.

- Majoor: Vreemd .. Enfin, ze zal wel weer opduiken (*zucht*) ... jammer genoeg (*vlug weg*)
- Kim: (*Als de majoor weg is schieten ze alle drie in een onbedaarlijke slappe lach*) ... hier hangt toch geen verborgen camera of zo ? Dit kan toch niet waar zijn ?
- Felix: Niet te hard lachen Kimberley ! Het idee op zich is nog niet zo slecht. Als jij met die majoor trouwt dan ben je rijk.
- Kim: Bah, met die viespeuk trouw ik nooit !
- Felix: Ik zou er toch eens over nadenken. Hoelang zou hij nog te leven hebben ? Een jaar of tien ... en nadien erf je alles en ben je rijk en heb je je handen vrij.
- Kim: Wie zegt dat ik dan alles erf ? Die Serafine is er ook nog !
- Sylvia: Van Serafine gesproken ? Wat doen we daarmee ?
- Felix: Als het tegenslaat stuurt hij vandaag nog een ontstoppingsdienst langs . Ze moet weg uit het toilet. (*neemt sleutel en doet toilet open*) We steken haar voorlopig in de slaapkamer Oei, die is precies flouw gevallen ... Sylvia kom eens helpen ...
- Sylvia: (*off scene in paniek*) ... oei Felix, ze is toch niet dood ...
- Felix: (*Off scene*) Maar nee, zo'n tang krijg je niet zomaar kapot ... kom draag ze hier buiten (*Dragen Serafine buiten, zetten haar op een stoel en doen de zakdoek voor haar mond weg. Felix pakt een glas water en giet het over haar*) .. zo zal ze wel wakker worden.
- Serafine: (*Schrikt wakker en kijkt eerst even verdwaasd rond*) ... waar ... waar ben ik ? (*realiseert zich dan dat ze vastgebonden is en barst dan furieus uit*) Laat mij onmiddellijk los bende krapuul ! Jullie komen hier nooit mee weg. Van zodra ik vrij ben verwittig ik de politie en dan hengen jullie. En waar is mijn poes, waar is mijn Minou, vuile moordenaars . Ik wil weten wie van jullie haar heeft vermoord dan krab ik uw ogen uit ik ...
- Felix: (*Steekt de zakdoek weer in haar mond*) Hou op met uw geraas ! ... wil je drinken ? (*als Serafine ja knikt neemt Kim een glas water*) ... als je je mond niet houdt krijg je niets ! OK ?! (*Serafine knikt ja , Felix haalt de zakdoek weg en Kim laat haar drinken*)
- Serafine: (*Als ze gedronken heeft*) ... laat me onmiddellijk los, weet je welke straf er staat op het ontvoeren van ... mmmmm (*Felix steekt de zakdoek weer in haar mond*)
- Felix: Kom we dragen haar naar de slaapkamer (*Felix en Sylvia dragen haar, Kim doet de deur open, iedereen gaat binnen en de deur gaat dicht*)

- Sven: *(Steekt voorzichtig zijn hoofd van onder de lakens uit kijkt even rond en zegt ontgoocheld)* Kim heeft gelogen tegen mij ... die majoor is helemaal geen gangster .. zij hebben die tunnel zelf gegraven en ze houden die Serafine gevangen ... *(hij wil het bed uitstappen maar wordt tegengehouden door Madeleine die hem vastklampt)*
- Madeleine: Geraar een kuske ... kom Geraar een kuske .. *(klampt Sven vast en probeert hem te kussen)* kom Geraar een kuske Geraar
- Sven: *(Wil wanhopig van haar af geraken om te kunnen ontsnappen en wil haar ook doen zwijgen waarop hij een hand op haar mond legt. Nu volgt een hilarisch geworstel met het nodige gedempt geroep en geschreeuw, waarin ook de dode kat heen en weer gaat omdat Sven die in haar handen wil duwen om van Madeleine af te raken Uiteindelijk vallen beiden met een klap uit het bed op de grond ...)*
- Felix: *(Sylvia, Felix en Kim stormen de kamer uit en schrikken zich rot)* ... Verdomme ! Wat doe jij hier ? En wat doe jij met mijn moeder op de grond ?
- Sylvia: *(Bevrijdt Sven van haar schoonmoeder die om Geraar blijft roepen en steekt die terug in bed)* Kom ma, ga maar terug liggen. Dat is Geraar niet, dat is Sven, het lief van Kimberley. Geraar is al lang dood ...
- Madeleine: O denneboom, o denneboom, wat zijn uw takken wonderschoon ...
- Felix: Wel! ... Wat deed jij met mijn moeder op de grond ?
- Kim: *(Ongemakkelijk)* Ik had hem bij bomma in het bed doen inkruipen om zich te verbergen voor de majoor ...
- Felix: Waarom moest die zich verbergen voor de majoor. ?!
- Kim: *(Haalt diep adem en geeft nu indien mogelijk in één adem een monoloog ten beste waar iedereen met open mond naar luistert)* Omdat Sven de tunnel had ontdekt maakte ik hem wijs dat ik met die drumles heel afstandelijk tegen hem deed omdat de majoor niet zou doorhebben dat hij mijn lief is en daarom maakte ik Sven wijs dat de majoor de leider is van een gangsterbende en dat hij ons hier in de kelder heeft gehuisvest als dekmantel voor zijn criminele activiteiten en dat we werden gedwongen om die tunnel te graven want anders zouden we het niet overleven zei ik . En toen hij , Sven dus, mij drumles aan het geven was en de majoor binnen kwam zei ik dat ik zo raar deed tegen hem om hem te redden en dat ik wel zo moest doen om hem zo snel mogelijk buiten te krijgen want als de majoor zou door hebben dat hij, Sven dus, mijn lief was dat hij, de majoor dus,

dan zou denken dat ik hem, Sven dus, verteld heb van die tunnel en dan zou hij, de majoor dus, hem van kant maken. En toen de majoor binnen kwam voor zijn huwelijksaanzoek was Sven nog hier en zei ik hem dat hij zich in het bed van bomma moest verstoppen ...

Felix: *(verbijsterd)* ... herhaal dat nu nog eens ?

Sylvia: Hebt je het niet begrepen Felix ? *(haalt diep adem)* Wel, omdat Sven de tunnel had ontdekt maakte Kim Sven wijs dat toen hij, Sven dus, drumles aan het geven was aan Kim ...

Felix: Stooooop !!! Je moet het echt niet herhalen Sylvia. Het feit is dat hij weet dat wij de bank gaan beroven.

Sven: Je ontgoochelt mij Kim

Kim: *(Plots fel)* Jij weet niet wat het is Sven om steeds in armoede te moeten leven en aangekeken te worden als krapuul. Je weet dat echt niet. Dat is echt niet gemakkelijk. En als je dan plots een kans krijgt om daaraan te ontsnappen, dan proberen we die te grijpen Sven .. ook al is het niet wettelijk Wat ga je nu doen ... ons aangeven bij de politie... ?

Sven: *(Ongemakkelijk)* ... Ik kan niet anders Kim. Het spijt me *(wil weg gaan)*

Felix: *(Grijpt hem vast)* ... Hela manneke ! Hier blijven jij !

Sven *(Weerspannig)* Gaan jullie mij hier ook gevangen houden zoals Serafine ?

Felix: Wat denk je . Dat wij u hier fluitend lieten buitenstappen ? ... Dan kunnen we evengoed met u meegaan naar de politie ...

Sven: Kim, je gaat dit toch niet laten gebeuren ?

Kim: Sorry Sven. ... ik zie u graag .. ik zie u echt graag .. maar ik begrijp ook dat je niet in zee wil gaan met iemand die binnenkort misschien in de gevangenis zit ...
(Kordaat) Waar gaan we hem verbergen Pa ? In het toilet ?

Felix: Nee, dat gaan ze straks komen ontstoppen. We steken hem in de slaapkamer bij Serafine ... *(met een grijns)* We kunnen ze misschien aan elkaar vastbinden .. dan ervaart Serafine ook eens wat een vent is ... *(tot Kim)* Kom mee, jij mag hem vastbinden ... *(sleurt een tegenspartelende Sven mee)*

Sven: *(wanhopig)* Kim, nee ! Laat mij los ! Laat mij los ! *(Ze verdwijnen in de slaapkamer terwijl Sylvia de deur sluit)*

Madeleine: *(Is weer uit bed aan het kruipen) ... poes ... poes ...*

Sylvia: *(Gaat er vlug naar toe)* Kom Ma , terug in uw bed (steekt ze in bed en neemt dan de dode kat vol afschuw vast) Die kat is dood .. en ze stinkt als de pest ! Waar moeten we in Godsnaam met dat beest naar toe ...

Felix: *(Komt uit de slaapkamer)* Ons Kimberley is hem verder aan het vastmaken .. ik laat de tortelduifjes beter efkes alleen

Sylvia: Felix, wat doen we met die smerige kat ?

Felix: Kimberley ging die toch in de hof begraven ?

Sylvia: Ja, maar dat is er duidelijk niet van gekomen. Ga jij ze maar begraven. Ik doe het niet.... Bah, zo'n vies beest !

Felix: ... Ik heb een beter idee ! We spoelen ze door in het toilet !

Sylvia: In het toilet ?! Maar die krijg je nooit doorgespoeld. Die is veel te groot.

Felix: Dat is het hem juist. Ze komen straks dat WC ontstoppen en er is geen verstopping ! Ik zorg er voor dat er wél een verstopping is ...

Sylvia: Met die kat ?

Felix: Met die kat! *(Bekijkt ze)* Zo dik is ze ook niet. Ik duw ze wel ver genoeg door in de sifon zodat ze niet meer te zien is ... en als die ontstoppers wat zoutzuur in de pot gooien dan raken zowel de verstopping als ons probleem met de kat opgelost !
(gaat het toilet binnen met de kat en sluit de deur)

Sylvia: *(Kim komt droevig de slaapkamer uit)* ... en gaat het een beetje, kindje ?

Kim: *(Doet zich stoer voor)* ... bwah, dat gaat wel. Er zijn nog andere jongens genoeg op de markt ... *(raapt de bloemen van Sven op en gooit ze in de vuilbak)*

Sylvia: We waren er beter nooit aan begonnen die stomme bank te willen beroven. Ik heb het uw vader nog zo hard proberen uit zijn kop te praten ... maar je kent hem hé ...

Kim: Het is nu eenmaal zo mama ... misschien trouw ik wel met de majoor ... *(zet nu de rozen van de majoor in een vaas en zet ze op tafel)*

Sylvia: Dat gaat ge toch echt niet doen, Kimberley ?

Kim: Waarom niet ? Pa heeft gelijk, binnen 10 jaar ben ik er van af en dan ben ik rijk ! Waar is Pa eigenlijk.

- Sylvia: ... Die dode kat aan het doorspoelen in het toilet ...
- Kim: Wat !? Die kat? Dat gaat toch niet, dan raakt het toilet verstopt !
- Sylvia: Dat is juist de bedoeling
- Majoor: (*klopt op de deur en opent ze*) ... excuseer dat ik stoor, maar mag ik even naar beneden komen ?
- Sylvia: Ja, kom maar binnen majoor
- Kim: (*Poeslief*) ... Dag mijnheer majoor !
- Majoor: (*hoopvol*) Maar liefste Kim, jij hoeft geen mijnheer majoor tegen mij te zeggen ... zeg jij maar Evarist ...
- Felix: (*komt het toilet uit met een brede glimlach*) ... zo verstopt als maar kan zijn en van die kat is niets meer te zien ... (*schrikt als hij de majoor ziet*) ... euh van die kak is niets meer te zien ...
- Majoor: (*Verwonderd*) Hoe bedoelt u Felix ?
- Felix: Wel euh ik probeer door te spoelen en het water loopt gewoon over de rand van de WC op de vloer en van kak is nochtans niets te zien in de pot ...
- Majoor: Oh, maar dat raakt binnenkort opgelost. Ik heb een ontstoppingsfirma gevonden en die komen binnen een kwartiertje langs ... een firma Smets of zo. Dat kwam ik even zeggen .
- Sylvia: Dank u wel voor de moeite majoor ... wil u graag een kopje koffie of iets anders ...
- Majoor: Nee, ik moet dringend naar het politiebureau en nadien ga ik bridgen. Ik ben vanavond pas laat terug.
- F+S+K: (*Geschrokken*) ... Het politiebureau !?
- Majoor: ja, de verdwijning van Serafine aangeven. Die is precies van de aardbodem verdwenen. Geen spoor van te vinden. Ik heb nochtans de hele buurt uitgekamd, maar de laatsten die haar gezien hebben zagen haar het huis binnen gaan. ... Jullie hebben haar toch echt niet gezien hé ?
- Felix: Nee majoor, echt niet. Waarom zouden wij in Godsnaam zoiets verzwijgen.
- Majoor: Nee, natuurlijk niet ... maar ik begin toch een beetje ongerust te worden ... (*weg*)

- Felix: Kunnen wij die kelderdeur niet op slot doen ? Iedereen loopt hier zomaar binnen en buiten ... Ik had me bijna verraden met die kat. Gelukkig hoort de majoor niet goed.
- Sylvia: Er is een sleutel heeft de majoor gezegd, maar hij heeft hem er af gehaald omdat het slot kapot is. ... Ik zal straks boven eens gaan kijken of ik hem nergens vindt.
- Felix: Kom mee met mij Kimberley. We zijn nu wel in de bank geraakt, maar nu moeten we de kluizen nog open krijgen. *(schuift het bed van de muur en verdwijnt, gevolgd door Kim in het gat)*
- Sylvia: Ik hoop dat ze die kluizen open krijgen, anders is al die moeite voor niets geweest ! *(er wordt aan de kelderdeur geklopt) ... (zucht) Wie nu weer !?*
- Smets: ... Hallo! ... Mevrouw Smets hier, mag ik binnenkomen ?
- Sylvia: Ah de loodgieter ! Ja , kom maar naar beneden
- Smets: *(Gaat naar Sylvia en geeft een hand)* Goede namiddag, ik ben mevrouw Smets.
- Sylvia: *(Verwonderd een vrouw in maatpak met een aktentas te zien) ... euh goede namiddag ... zit al uw gerief in dat boekentaske ? ... enfin, 't is daar dat je moet zijn. (wijst naar het toilet)*
- Smets: *(Verwonderd) ... euh daar ? ... Ben je zeker ?*
- Sylvia: Ja, waar anders ? Dat is het enige toilet hier beneden.
- Smets: Maar ik hoef helemaal niet naar het toilet ?
- Sylvia: *(Ongeduldig)* Dat zal niet gaan ook, 't is verstopt ! Waarom ben jij anders hier ?
- Smets: Excuseer ?
- Sylvia: Jij komt toch om het toilet te ontstoppen ? Wat kom je hier anders doen ?
- Smets: Toilet ontstoppen? Excuseer, maar ik denk dat er een misverstand is. Ik ben mevrouw Smets van de sociale dienst en ik ben hier voor de opname van mevrouw Madeleine Poesmans, weduwe van de heer Geraar De Cat
- Madeleine: *(Die al even onrustig lag te woelen schrikt op en begint luid te zingen) ... ooo denneboom, ooo denneboom, wat zijn uw takken*
- Sylvia: *(Pakt uit gewoonte het hoofdkussen en smoort Madeleines gezang tot ze stil is)* Stil ma, hier is bezoek voor u !

- Smets: (*Geshockeerd*) ... Mevrouw ! Wat doet u nu !?
- Sylvia: Oh, maar ze is dat gewoon hoor. Het is het enige dat haar stil krijgt ... u bent dus niet van de ontstoppingsdienst ?
- Smets: (*Ongeduldig*) Nee mevrouw, ik ben van de sociale dienst van de gemeente ...
- Sylvia: (*Schrikt*) Oh euh excuseer, maar ik dacht dat u van de ontstoppingsdienst was ... die noemen ook Smets en de majoor had gezegd dat die deze namiddag zouden langs komen en daarmee ...
- Smets: (*Koel*) Goed, nu dit misverstand is opgelost, had ik graag mijnheer De Cat gesproken!
- Sylvia: Mijnheer De Cat ... U bedoelt Felix?
- Smets: Inderdaad, Felix De Cat, zoon van mevrouw De Cat.
- Sylvia: (*Kijkt ongerust vlug even richting de tunnel*) Oh, maar die is niet thuis. U kan beter later even terugkomen ...
- Smets: (*Koel*) ... Dat kan niet. De majoor liet me vijf minuten geleden binnen en die zei me dat mijnheer De Cat aanwezig was in de kelder.
- Sylvia: (*Bang*) ... Zei ... zei die dat ?
- Smets: Ja, die zei dat. Dus waar is hij ?
- Sylvia: Ik weet het niet !
- Smets: (*Ongeduldig*) U weet het niet ? ... U kan misschien even in die kamer kijken of hij daar niet is ? (*wijst naar de slaapkamer*)
- Sylvia: (*Ongerust dat Felix uit de tunnel zal komen*) ... Euh ja , dat is een goed idee ... ik zal daar eens kijken (*opent nu vlug de slaapkamerdeur steekt haar hoofd snel even binnen en sluit de deur even snel*) ... Nee, daar is hij niet.
- Smets: (*argwanend*) Zo, daar is hij dus niet ? Waar is hij dan wel ?
- Sylvia: (*Gaat nu vliegensvlug op het bed zitten*) Ik weet het niet ! U kan echt beter later terugkomen hoor ...
- Smets: (*Stoïcijns*) Nee ! Dan wacht ik wel tot hij thuis komt ! (*Gaat op een stoel zitten en kruist ostentatief haar armen*) ... ik heb tijd !

(Er valt nu een pijnlijke stilte waarop Smets Sylvia continu doordringend aankijkt en Sylvia ongemakkelijk wiebelend en af en toe schaapachtig lachend op de rand van het bed blijft zitten) ... kan ik ondertussen iets te drinken krijgen a.u.b. ... een glaasje water graag.

Sylvia: *(Durft niet van het bed weg gaan en wijst) ... het water staat in de frigo en de glazen in de kast. (Ze staat argwanend recht en gaat zich een glas water uitschenken. Op dat moment vliegt het bed een stuk van de muur af, begint Madeleine te schreeuwen en reageert Sylvia vliegensvlug door het bed met een klap terug te duwen en heel luid te roepen) IS HET WATER KOUD GENOEG, MEVROUW SMETS VAN DE SOCIALE DIENST ? (waarop ze het geschreeuw van Madeleine weer met een kussen smooit en weer op de rand van het bed gaat zitten en zet haar benen schrap zodat het bed niet kan verschuiven)*

Smets: *(Schrikt zich een ongeluk, slaakt een kreet en giet daardoor het water in haar glas op haar eigen gezicht) ... AAAAHHH !!! ... MEVROUW DE CAT !!!*

Sylvia: EXCUSEER, MAAR MIJN SCHOONMOEDER KREEG WEER EEN ATTACK

Smets: *(Roept nu ook luid) WAAROM PRAAT JIJ ZO LUID ?*

Sylvia: ... Oh excuseer, dat is om boven mijn schoonmoeder uit te komen ...

Roger: *(Nu horen we de kelderdeur open slaan en komt de loodgieter in overall de trap af met een werkkoffer in de hand) ... een goede dag samen*

Sylvia: *(Reageert vliegensvlug en vliegt Roger rond de nek) ... Oooh Felix, daar ben je ! Ik was dodelijk ongerust ! Waar was je zo plots naar toe zonder mij iets te zeggen !?*

Roger: *(Verbouwereerd) ... ja maar ma ...*

Sylvia: *(Laat hem niet uitspreken en kust hem) ... uw SYLVIA was dodelijk ongerust FELIX ... MIJN FELIX ! En wat zeg je nu tegen uw SYLVIA ?*

Roger: *(Nog nagenietend van de kus speelt hij het spelletje mee) ... euh dat ik dat nooit meer zal doen SYLVIA ...?*

Sylvia: Heel goed FELIX ... En wat zeggen we nu tegen mevrouw Smets van de sociale dienst die daar op de stoel zit ?

Roger: DAG MEVROUW SMETS !

Smets: *(Verbijsterd) ... en u bent meneer De Cat ?*

- Roger: *(kijkt vragend naar Sylvia, die hem een duwtje in de rug geeft en volop ja knikt)*
... euh ja ... Roger *(krijgt weer een duw)* ... euh Felix De Cat ...
- Smets: Roger ?
- Roger: ... euh Roger is mijn tweede naam maar op het werk gebruiken ze die nogal ...
- Smets: *(Minachtend)* Bent u zeker ? *(Roger knikt schaapachtig lachend ja)* Enfin, mijnheer De Cat, ik zal het kort houden. Ik kwam hier met u bespreken wanneer wij de opname van uw moeder in het verzorgingstehuis van het OCMW konden plannen, maar nu ik gezien heb in welke omstandigheden ze hier moet leven en *(kijkt nadrukkelijk naar Sylvia die Roger krampachtig vasthoudt)* ... hoe ze hier behandeld wordt laat ik ze vanavond nog ophalen. Bent u daarmee akkoord ?
- Roger: *(kijkt weer vragend naar Sylvia, die hem een duwtje in de rug geeft en volop ja knikt)*
... Ja ik ben daarmee akkoord hé Sylvia ..
- Sylvia: Ja Felix, wij zijn daarmee akkoord hé *(beiden knikken heftig ja)*
- Smets: Dat is dan geregeld ! Dan zal ik u niet langer ophouden. Dag mijnheer De Cat *(geeft hand)* ... dag Mevrouw De Cat *(geeft hand)* ... tot straks *(gaat de trap op)*
- Sylvia: *(Draait Roger met zijn rug naar de zaal als Smets passeert zodat ze niet kan zien dat op de rug van zijn overall "SANITAIR ROGER SMETS" staat)* ... OEF ! Dat was op het nippertje ! Merci hé Roger om het spelletje mee te spelen.
- Roger: *(Wil haar vast nemen)* Oh maar dat was een plezant spelletje Sylvia. Ik wil dat gerust nog een beetje verder spelen hoor ...
- Sylvia: *(Geeft hem een draai om de oren)* Handen thuis ! Ik ben een fatsoenlijke vrouw ! Het toilet is daar !
- Roger: *(Grommelend)* Ja maar , gij waart zelf begonnen ... *(neemt zijn koffer op en gaat het toilet zuchtend binnen)* ... vrouwen !!
- Sylvia: *(Doet de toiletdeur dicht en verschuift dan het bed)* Kom er nu maar uit. De kust is veilig nu !
- Felix: *(Komt furieus uit het gat)* Sylvia, wat waart gij daar verdomme aan het uitvoeren met die loodgieter !?
- Sylvia: Ik heb dat verdomme moeten doen om ons te redden. Dat mens van de sociale dienst wou niet weg gaan zolang ze u niet had gezien ! En hoe dikwijls moet ik u nog zeggen dat ge in de tunnel moet blijven als het bed tegen de muur staat !?

- Felix: *(kalmteert)* ... ja ja 't is al goed ... Waar is mijn dubbelganger nu ?
- Sylvia: In het toilet bezig met de verstopping.
- Kim: *(Komt gefrustreerd uit het gat)* Verdomme hé ! Alles is voor niets geweest ! Ik krijg die verdomde kluizen niet open ! Ze hebben al die codes veranderd. Dat papier is niets meer waard *(scheurt het in stukken en gooit het op de grond)*
- Sylvia: *(Gaat zuchtend op een stoel zitten)* ... en wat gaan we nu doen ?
- Felix: *(klopt kordaat op tafel)* We geven het verdomme niet op ! Desnoods blazen we die kluizen op met dynamiet of zo ...
- Sylvia: Zou de majoor hier geen dynamiet in huis hebben ? Hij is ten slotte in het leger geweest.
- Felix: *(Hoopvol)* Maar ja, dat is het ! Hij is bij de genietroepen geweest en hij heeft nog gezegd dat hij ergens een kistje van die oude dynamiet mee naar huis heeft gesmokkeld ... We moeten dat vinden ...
- Kim: Ik zal bij hem proberen te ontfutselen waar hij zijn dynamiet heeft verborgen als hij terug is van de politie.
- Sylvia: Maar nadien ging hij nog bridgen zei hij. Hij was pas laat terug ...
- Felix: Verdomme, wij hebben geen tijd om te wachten. Het moet nu gebeuren.
- Kim: Serafine ! Die weet ongetwijfeld alles wat zich hier in huis afspeelt of bevindt, die moet weten waar hij zijn dynamiet heeft verborgen.
- Felix: We gaan haar dat direct vragen ! *(haalt een tegenstribbelende Serafine uit de slaapkamer en zet haar op een stoel)*
- Kim: *(Kim haalt Sven er ook uit en zet hem ook op een stoel en ze halen de zakdoek bij beiden voor de mond weg.)* Ik haal Sven er ook even uit zodat hij kan drinken.
- Sylvia: *(heeft ondertussen 2 glazen water gevuld)* ... hier drink wat water ! *(beiden drinken)*
- Serafine: *(ontsteekt weer in een hevige litanie)* ... Laat mij onmiddellijk los ! Het is een schande dat jullie een alleenstaande vrouw zomaar gevangen houden en denk maar niet dat ik dit onbestraft zal laten . Jullie strafblad wordt ellenlang en ik verheug me er op als jullie in de gevangenis zitten. Ik kom jullie speciaal bezoeken ...
- Felix: STOP ! *(Steekt zakdoek weer in haar mond)* ... Waar heeft uw broer zijn dynamiet verborgen ?

- Serafine: (Verrast) Waarom moeten jullie dat weten ?
- Felix: We krijgen de kluizen niet open. We moeten ze opblazen ! Waar is de dynamiet !?
- Serafine: (Venijnig) Dat zeg ik niet !
- Felix: (Klopt hard op tafel) Waar is de dynamiet ! (Serafine schrikt maar zegt niets) ... Goed dan, als je het zo niet wil zeggen ... (neemt een groot vleesmes) ... waar is de dynamiet !? (Serafine kijkt bang maar zegt nog steeds niets en dan neemt Felix haar linker oor vast) Ik zal beginnen met het linker oor ...
- Sven: Stop ! ... Je hebt geen dynamiet nodig. Ik ken de codes !
- Kim: (Verrast) Sven?! ... ken jij echt de codes ?
- Sven: Ja. Vorige week hebben ze de codes van de kluizen veranderd. Dat doen ze preventief om de 3 maanden. Ik heb ze gekopieerd.
- Kim: (Verward) ... Maar hoe ... Waarom ... je wou ons toch aangeven bij de politie.
- Sven: Ik heb daarnet in de slaapkamer zitten nadenken Kim ... ik zie je graag en bij de bank hebben ze me zomaar op straat gegooid. Ik heb besloten met jullie mee te doen.
- Kim: (Blij) Meen je dat echt Sven (Als Sven ja knikt vliegt ze hem om de hals) Oh Sven !
- Felix: OK ! Dat vereenvoudigt de zaak ! (legt het mes terug)
- Serafine: (ontsteekt weer in een hevige litanie) Meneer Peeters hoe kan je dat doen ! Ik zorg er voor dat je mee in de gevangenis terecht komt ... Laat mij onmiddellijk los ! Het is een schande dat jullie een alleenstaande vrouw zomaar gevangen houden en denk maar niet dat ik dit onbestraft zal laten . Jullie strafblad wordt ellenlang en ik verheug me er op als jullie in de gevangenis zitten. Ik kom jullie speciaal bezoeken ...
- Felix: (Steekt weer een zakdoek in haar mond) Dat wordt vervelend. We kunnen toch niet steeds een zakdoek in haar mond steken. Straks stikt ze er nog in
- Sylvia: Geef haar een paar van die slaappillen van uw moeder, dan zijn we een tijdje van haar verlost ! Met één zo'n pil krijgt ge een paard knockout ! (haalt een paar grote pillen uit het doosje) Hier, geef er haar maar 2.
- Felix: (Met een brede glimlach) ... Goed idee schatteke. (Felix wringt de mond van Serafine open, duwt er de pillen in en dwingt haar ze door te slikken door o.a. haar neus dicht te knijpen. Met het nodige geworstel en geroep lukt dit uiteindelijk. Ondertussen heeft Kim Sven losgemaakt)

- Serafine: *(Proestend en hoestend)* Moordenaars ... jullie zijn moordenaars ! Jullie hebben eerst mijn Minouke vermoord en nu gaan jullie mij vermoorden !
- Felix: Ofwel ga je nu zwijgen ofwel steek ik die zakdoek terug in je mond ...
- Serafine: *(Verslagen)* ... ik zal zwijgen, maar maak die touwen los, ik heb geen gevoel meer in mijn armen ... *(geeuwt fel)* ... ik ... ik voel me plots zo moe ...
- Felix: *(Grijnzend tot Sylvia)* ... De pillen beginnen al te werken ... 't is goed, ik zal ze los maken. Ver zal ze toch niet meer lopen met die pillen in haar lijf ... *(maakt touwen los)*
- Roger: *(Komt het toilet uit met een kletsnatte druipende dode kat in zijn hand)* ... Ge kunt niet geloven wat er in die WC Stak ! Een dode kat verdomme !
- Serafine: *(Geschokt recht, haar armen uitstekend)* ... Minou ... mijn Minouke ... *(zakt bewusteloos in elkaar)*
- Roger: Oei, sorry madam *(steekt de kat snel achter zijn rug)* Ik wist niet dat het uw kat was . *(tegen Sylvia)* ... hoe is dat beest daar in godsnaam terechtgekomen ?
- Sylvia: Dat moet je aan Felix vragen.
- Roger: Aha, jij bent dus Felix ! ... en, hoe komt die kat daar terecht ?
- Felix: *(onschuldig)* ... ik zou het echt niet weten ... Is de verstopping opgelost ?
- Roger: Ja ! Dat is dan 100 € *(steekt zijn hand uit)*
- Felix: Oei ... Ik heb toevallig geen geld in huis *(denkt even na)* ... lust je wijn ?
- Roger: *(lacht vals bescheiden)* ... Of ik wijn lust ... Ik zie er misschien niet zo uit, maar ik ben een connaisseur
- Felix: *(Wijst naar het wijnrek)* ... neem wat je wil !
- Roger: *(kijkt bewonderend naar het wijnrek)* ... amai een Mouton Rotschild en daar Chablis en Chateauneuf du Pape ... En ik mag nemen wat ik wil ...
- Felix: Pak maar mee Roger ! *(Roger neemt een drietal flessen en steekt ze in zijn werkkoffer aarzelt even maar steekt dan een vierde fles in zijn overall)* ... wil je die kat ook meenemen ?
- Roger: ... Ik weet niet of ik dat wel ... *(als Felix knikt en wijst naar de wijn steekt hij nog 2 extra flessen in zijn overall, neemt zijn koffer op en met de kat in de andere hand gaat hij de trap op)* Elk een goede dag nog !

- Felix: Dat is dan ook weer opgelost ... *(tot Kim en Sven)* ... proberen jullie nu die kluisen open te krijgen
- Kim: *(Verliefd)* Je kiest nog altijd voor mij schatteke ?
- Sven: Ik wil u nooit meer verliezen Honnepon !
- Felix: *(Bedenklijk kijkend)* ... Honnepon ?! *(tot Kim)* Ga nu maar met uw "schatteke" die kluisen open maken ... "Honnepon".
- Felix: *(verschuift het bed van Madeleine)* ... Kom Sven *(Wil de tunnel in gaan)*
- Majoor: *(Is ondertussen zachtjes de trap afgedaald tot aan de overloop)* ... HALT ! TER PLAATSE RUST ! *(heeft een oude revolver vast)*
- Felix: *(Iedereen schrikt en kijkt ontgoocheld om)* ... Shit !
- Majoor: Zo zo ... Honnepon en schatteke ... zo te zien heb ik me hier compleet belachelijk gemaakt ... Hoe kon ik ooit zo stom zijn een huwelijksaanzoek te doen ...Ik had beter moeten weten mijn eigen fout.
En Serafine is hier ... zoals ik al vermoedde , maar dat jullie een tunnel naar de bank hebben, gegraven is nieuws voor mij ... alhoewel ik daar niet echt van schrik ...ik heb er namelijk zelf ook al over gedacht om de bank leeg te halen ... *(begint dan luid te lachen)* ... jullie zijn gewoon geweldig
- Sylvia: ... bent ... bent u dan niet boos op ons ?
- Majoor: Nee hoor !
- Felix: *(hoopvol)* betekent dat dan dat u ons niet gaat aangeven ?
- Majoor: Helemaal niet
- Kim: ... en die revolver dan ?
- Majoor: Dat was voor de grap. Ik wou jullie eens goed doen schrikken ... hij is niet eens geladen, hoor maar ... *(haalt de trekker over, maar tot zijn eigen verbazing weerklinkt een luide knal. Iedereen schrikt zich rot en blijft onbeweeglijk staan. Madeleine schrikt schreeuwend recht en valt dan dood (zoals later zal blijken) neer)*
- Felix: ... Niet geladen zei u ?
- Majoor: Excuseer, ik heb me duidelijk vergist

- Felix: En u gaat ons niet aangeven ?
- Majoor: Nee ... onder één voorwaarde
- Felix: En die is ... ?
- Majoor: ... dat ik mag meedoen.
- Felix: Meedoen ? Maar u hebt dit toch niet meer nodig ? U hebt toch alles voor een zorgeloos einde van uw leven.
- Majoor: Zorgeloos ? Als je dag en nacht met Serafine opgescheept zit heb je geen zorgeloos leven en ik heb geen geld om zotte dingen te doen ... en dat is nu net wat ik wil ... iets zot doen ...
- Felix: Als je wil meedoen betekent dit dat je samen met ons vannacht moet verdwijnen naar het buitenland
- Majoor: Dat weet ik. Ik heb ooit al die plannen gemaakt. Ik weet zelfs een veilige plaats waar we naartoe kunnen ...
- Felix: *(Stomverbaasd)* Majoor ... ik sta versteld van u ... OK, je doet mee ! *(geeft hem een stevige handdruk en zegt dan tot Kim en Sven)* Gaan jullie nu eindelijk kijken of je die kluizen open krijgt *(Kim en Sven verdwijnen en Sylvia zet het bed terug op zijn plaats)* ... Wat doen we met Serafine ?
- Majoor: Die is precies goed uitgeteld.
- Sylvia: Ja, ze heeft twee slaappillen van mijn schoonmoeder binnen. Daarmee blijft ze minstens 24 uur buiten strijd.
- Majoor : We leggen haar voorlopig in jullie slaapkamer. Als we vertrekken leggen we haar in haar eigen bed ... kom help een handje, alleen zal het niet lukken *(Felix en de majoor nemen Serafine onder de arm en sleuren haar naar de slaapkamer)*
- Sylvia: *(opent de slaapkamerdeur)* ... niet op de rommel letten hé majoor ... We moesten érgens met de aarde uit de tunnel naar toe ...
- Felix: *(komt de slaapkamer uit gevolgd door de majoor)*... Voilà, die slaapt als een roos.
- Majoor: Wat doen we met jullie moeder ?
- Felix: Die komen ze straks ophalen van het rusthuis.
- Sylvia: Er is hier net een madam Smets van de sociale dienst geweest om dat te regelen.

- Majoor: Ah Ja da's waar ook, ik heb ze zelf binnengelaten.
- Sylvia: Ik zal haar misschien ook best nog een pil geven, dan is ze zeker rustig als ze haar komen halen ... *(neemt een pil uit het doosje en gaat met een glas water tot bij Madeleine)* kom Ma, 't is tijd voor uw pil ... *(wil ze recht trekken)* ... Ma ... Ma ??? *(Schrikt)* ... Felix ... die is dood !
- Felix: Dood ? *(gaat naar Madeleine en schudt ermee)* ... verdomme, je hebt gelijk ... ze is dood ... Da's waarschijnlijk van 't verschieten van dat schot van daarstraks ...
- Majoor: *(Een beetje ongemakkelijk)* Oh excuseer, maar het was echt niet mijn bedoeling. Ik dacht echt dat mijn pistool niet geladen was.
- Felix: Trek het u niet aan majoor. Eigenlijk is het best zo voor haar, veel had ze niet meer aan haar leven ...
- Sylvia: En we moesten haar toch achterlaten
- Felix: Ja, maar wat gaan nu met haar doen ? Zo gaan ze die niet meepakken naar het rusthuis ...
- Sylvia: Oei, we kunnen haar hier toch niet zomaar laten liggen als we hier straks weggaan ?
- Majoor: We kunnen ze misschien in de tuin begraven ?
- Felix: Ja, da's een mogelijkheid, *(blaast)* ... maar da's wel een pak werk en dat kunnen we pas doen als het donker is ...
- Sylvia: Da's veel te laat ! En trouwens wat gaan we zeggen als die van het rusthuis komen
- Felix: Ja da's waar ook. We kunnen moeilijk zeggen dat ze efkens gaan wandelen is. En nu ze dood is wordt dat een heel officieel gedoe en dat maakt het alleen maar moeilijker om hier op tijd weg te raken ...
- Majoor: *(nadenkend)* ... Heeft er buiten die Smets uw moeder ooit iemand gezien ?
- Felix: *(Verwonderd)* ... euh nee, ik denk het niet ... waarom ?
- Majoor: *(Tot Sylvia)* En heeft die Smets uw schoonmoeder echt goed bekeken ?
- Sylvia: Nee, helemaal niet en met haar slaapmuts op ziet ge ook niet veel van haar gezicht.
- Majoor: *(Triomfantelijk)* ... Dan vervangen we uw moeder door Serafine ! We trekken het slaapkleed van uw moeder aan Serafine aan en we zetten haar slaapmuts op. Geen

kat die het verschil zal merken. En eer Serafine terug wakker wordt zijn we allang in het buitenland !

- Felix: *(Breed lachend)* Majoor, ge zijt een genie ! Da's een fantastisch idee !
Kom, we dragen ze naar onze slaapkamer dan kunnen we van kleren wisselen en Serafine in het bed leggen, want ze kunnen haar ieder ogenblik komen ophalen ...
(Felix en de majoor dragen haar met de hulp van Sylvia naar de slaapkamer)
- Smets: *(klopt op de kelderdeur)* ... hallo, ... is er iemand ? *(daalt de trap af)* ...hallo *(kijkt argwanend rond)* ... Waar is iedereen ? *(gaat dan naar het bed)* ... Vreemd, zelfs de moeder is er niet ?
- Sylvia: *(komt uit de slaapkamer)* ... en haast u een beetje, straks is dat mens van de sociale dienst hier ... *(sluit de deur en schrikt als ze Smets ziet)* ... oh, u bent hier al ...
- Smets: ... Dag mevrouw De Cat ... waar is uw schoonmoeder ?
- Sylvia: *(Wijst)* ...In ... in onze slaapkamer.
- Smets : Wat doet zij daar ?
- Sylvia: Een proper nachtkleed aandoen
- Smets: Alleen ?
- Sylvia: *(ongemakkelijk)* ... euh nee.
- Smets : Wie is er dan bij haar ?
- Sylvia: De majoor en euh ... Roger
- Smets: *(fronsend)* ... wie is Roger ?
- Sylvia: ... een euh ... goede vriend
- Smets: ... een goede vriend dus ... en waar is uw man ?
- Sylvia: Euh die is weg ?
- Smets: Weg ? ... en wanneer komt hij terug ?
- Sylvia: *(Schaapachtig)* ...Ik weet het niet
- Felix: *(De slaapkamerdeur gaat open en Felix en de majoor komen met Serafine binnen met Serafines armen op hun schouders en ieder één arm onder Serafines arm)*
... Hier zijn we er mee !

- F & M: *(Schrikken als ze Smets zien en steken gelijktijdig een hand uit waarop ze Serafine op de grond ineen zakt) ... Dag mevrouw Smets ... oh excuseer (rapen Serafine op en leggen haar in bed)*
- Smets: *(Bekijkt het hele tafereel argwanend en als Serafine eindelijk in bed ligt) ... heren !*
- F & M: *(geven beiden een hand) ... Dag mevrouw Smets*
- Smets: *(schamper) ... jullie moeten wel héél goede vrienden van de familie zijn dat jullie hun moeder mogen omkleden ...*
- Sylvia: *(Majoor en Felix bekijken elkaar niet begrijpend, maar Sylvia komt snel tussen) Oh maar ik had plots heel felle rugpijn (trek een pijnlijk gezicht en grijpt naar haar rug) en de majoor en Roger waren zo vriendelijk om het van mij over te nemen ...*
- Felix: *(verbaasd) Roger ?!?*
- Sylvia: *(theatraal) Ja hé Roger , nu dat Felix niet thuis is kwam jij net op het goede moment om ons te helpen hé ROGER.*
- Majoor: *(Heeft het door) Ah ja hé ROGER, goed dat wij hier waren om te helpen hé ROGER !*
- Felix: *(Heeft het eindelijk ook door) Ah ja, natuurlijk ik ben Roger en ik heb natuurlijk geholpen*
- Smets: *(Kijkt op haar horloge en zegt nu kordaat) De ziekenwagen kan nu elk moment hier zijn. Ik wil hier niet nodeloos wachten op uw man mevrouw De Cat en dus stel ik voor dat u uw schoonmoeder naar boven brengt en dat u straks als uw man thuiskomt (bekijkt nadrukkelijk Felix) naar het rusthuis komt met uw man om de nodige papieren te ondertekenen. U kan dan ook de persoonlijke spullen van uw schoonmoeder meebrengen*
- Sylvia: *Oh da's een goed idee mevrouw Smets (dan tot Felix en majoor) ... willen jullie haar naar boven brengen a.u.b. ... met mijn rug zal dat echt niet lukken ...*
- F & M: *Maar natuurlijk Sylvia !*
- Smets: *Goed, ik ga alvast naar boven*
- F & M: *...Komaan, vooruit met de geit (Felix en Majoor halen Serafine uit bed , nemen haar ieder onder één arm of leggen haar op de schouders van Felix, of ... en gaan zo met haar de trap op terwijl Serafine af en toe iets onverstaanbaars mompelt. Heel die scène om Serafine met de nodige problemen boven te krijgen wordt liefst hilarisch uitgewerkt)*

- Sylvia: Oef ... ik dacht dat ze haar nooit boven gingen krijgen (*gaat nu ook naar boven en verdwijnt*)
- Kim: (*We horen haar zachtjes roepen*) ... Mama ... Papa (*Dan wordt het bed voorzichtig van zijn plaats geduwd en komt Kim uit de tunnel*) ... Iedereen lijkt van de aardbodem verdwenen. ... zelfs ons Bomma is weg ?! (*Tot Sven in de tunnel*) De kust is veilig, geef de zakken maar aan.
- Sven: (*Sven geeft één voor één de zakken aan en telt luidop mee*) ... één ... twee ... drie ... vier ... en vijf !(*kruipt nu zelf uit de tunnel*) ... je kan nu echt wel zeggen dat we de jackpot hebben gewonnen ! Ik schat dat er voor zo'n 10 miljoen € in die zakken zit !
- Kim: Ik had nooit durven denken dat er zo veel in die kluizen zou steken ...
- Sven: Ik ook niet ! Het is fantastisch ! Voor ieder zo'n twee miljoen € !
- Kim: (*Toch een beetje ongerust*) Nog niet te vroeg juichen Sven ... We moeten eerst nog het land zien uit te geraken ...
- Sven: Waar gaan we eigenlijk naar toe ?
- Kim: Papa zei dat we een auto zouden pikken, naar Spanje rijden en daar in Gibraltar oversteken naar Marokko. Daar kunnen we dan alle juwelen en waardevolle voorwerpen omzetten in geld.
- Sven: Een auto pikken is niet nodig. We kunnen met mijn auto gaan. Alleen Serafine weet dat ik hierbij betrokken ben en dus zullen ze mij niet onmiddellijk zoeken en mijn auto niet opsporen . En tegen dat ze doorhebben dat ik er bij betrokken ben zijn we een paar dagen verder en vinden ze ons nooit meer terug.
- Kim: Oh Sven, je bent fantastisch! (*Vliegt rond zijn hals*)
- Felix: (*Komen opgelucht lachend en pratend de trap af*) Zo, daar zijn we goed vanaf
- Majoor: Als Serafine in dat rusthuis wakker wordt zal ze nogal lelijk doen (*lachend*) Ik beklaag de mensen in het rusthuis ..
- Felix: (*Ziet Kim en Sven*) Ah jullie zijn terug (*hoopvol*) ... en is het gelukt ?
- Kim: (*Blij*) Ja papa ! In totaal hebben we wel tienmiljoen €. Het zit in die zakken.
- F & S & M: (*Kijken blij en lachend in de zakken*) ... amai, fantastisch , zoveel, ongelooflijk, enz.
- Kim: (tot Sylvia) ... en zijn ze ons bomma al komen halen ?

- Sylvia: (Schrikt) Oei, da's waar ook, gij weet dat nog niet ... ons bomma is dood. Ze ligt daar in de slaapkamer ...
- Kim: Oei ... bomma, ocharme. ... Nu ja, het zat er aan te komen ... en hoe is ze gestorven ?
- Majoor: Ik vrees dat ze gestorven is door te schrikken van mijn revolvershot . Het spijt me.
- Sylvia: En wat gaan we nu met haar doen ? We kunnen ze toch niet zomaar in de slaapkamer laten liggen ?
- Felix: Ik heb een idee. Majoor, jij hebt nog dynamiet liggen hé !?
- Majoor: Ja, boven op mijn slaapkamer !
- Felix: Wel, als we vlak voor we vertrekken bomma in de tunnel leggen en dan laten we hem instorten. ... dan is ze ineens begraven !?
- Kim: (Er valt even een stilte) ... ja, ik vind dat een goed idee .. ik ben akkoord.
- Sylvia: Ja goed, waarom niet .
- Majoor: OK, ik ga boven mijn dynamiet halen (gaat de trap op)
- Sven: Mijneer De Cat, Kim zei dat je een auto wou pikken om te vluchten, maar dat is niet nodig. We kunnen met mijn auto weg, die gaan ze niet onmiddellijk opsporen.
- Felix: Fantastisch idee Sven ! Waar staat hij ?
- Sven: Vooraan aan de straat.
- Felix: Majoor, zet jij hem aan de achterdeur, dan ziet niemand ons inladen Sylvia help mee met Kim de zakken in de auto steken (Sven geeft zijn autosleutels aan de majoor die de trap op gaat. Kim neemt samen met Sylvia de zakken mee naar boven.) ... kom Sven, wij gaan ons Ma in de tunnel steken (gaan de slaapkamer in en komen even later terug buiten.
- Ze trekken Madeleine die op een deken ligt tot aan de tunnel. Dan kruipt Felix in de tunnel en trekt hij zijn moeder ook de tunnel in. Even later komt hij zelf weer naar buiten) ... voilà, da's dan ook weer in orde.*
- Kim: (Kim en Sylvia komen naar beneden) ... de auto is ingeladen !
- Majoor: (Komt de trap af met een staaf dynamiet in de hand) ... en hier is een staaf dynamiet. Dat moet ruim volstaan om die tunnel te laten instorten.

- Felix: *(haalt een aansteker uit zijn broekzak)* OK, dan is het nu het moment om afscheid te nemen van ons ma ...
- Kim: *(Neemt de rode rozen van de majoor uit de vaas)* ... mag het mijnheer majoor ?
- Majoor: Maar natuurlijk Kim
- Kim: *(legt de rozen in de tunnel)* ... dag bomma ... doe de groeten aan bompa hé *(Sven neemt haar hand vast)*
- F & S: ... Dag ma ..
- Majoor: *(Luid)* ... OM TE GROETEN, GROET ! *(salueert)*
- Felix: *(Steekt de staaf dynamiet aan en gooit hem in de tunnel. Iedereen gaat achteruit en stopt de vingers in de oren. Dan horen we op de geluidsband een gedempte ontploffing en horen we een instorting. Uit het gat van de tunnel komt rook.)*
- Sven: *(Iedereen staat nog even naar de tunnel te kijken terwijl de majoor stil de trap op gaat en verdwijnt. Dan kijkt Sven op zijn horloge)* ... Vooruit, niet talmen nu. We moeten onmiddellijk vertrekken De majoor is al naar boven *(Gaat de trap op gevolgd door de anderen. Als hij boven is horen we hem aan de klink draaien en een paar keer tegen de deur bonken)* Verdomme, die deur gaat niet open!
- Felix: *(Ongerust)* Dat kan niet ! Laat mij eens proberen (We horen Felix met de klink draaien en tegen de deur bonken) ... Die is godverdomme op slot !*(roept dan luid)* MAJOOOR ! MAJOOR ! DOE DIE DEUR EENS OPEN! ... WE KRIJGEN ZE NIET OPEN !
(Bovenaan de trap is er nu tumult en roept iedereen door elkaar om de majoor en dat hij de deur moet open doen. We horen een aantal harde bonken op de deur, maar uiteindelijk komt iedereen doodongerust de trap terug af)
- Felix: Shi, shit, shit, shit ... Die smeerlap heeft ons in 't zak gezet ! Die is er met alles alleen van door ! Hoe konden we zo stom zijn !
- Sven: *(Bang)* Hij is er niet alleen met alles van door, maar als we hier niet uitgeraken worden we hier morgen door de politie opgepakt ...
- Sylvia: *(Bang)* Kunnen we die deur echt niet open krijgen ?
- Felix: *(Categoriek)* Dat is een volle eiken deur met massief slot ! Die krijgen we nooit open !
- Sven: Kunnen we ze niet inbeuken ?
- Felix: Die deur krijg je nooit open gebeukt !

Kim: Is er geen andere oplossing ?

Felix: (*Schamper*) ...Het slot er uitboren met een drillboor ...

Kim: (*Hoopvol*) ... We hebben toch een drillboor ?

Felix: Die ligt in de tunnel !

Kim: Dan zit er niets anders op dan die tunnel weer open te graven ... akkoord ?

Anderen: (*kijken elkaar eerst moedeloos aan, maar dan reichten ze de rug*) ... AKKOORD !

Kim: Vooruit, aan de slag !

BLACKOUT + eindmuziekje

EINDE